

Pentru socialism și o viață îmbelșugată Pentru pace și fericirea scumpei noastre patrii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXVI Nr. 3816

Miercuri 30 ianuarie 1957

4 PAGINI — 20 BANI

La 3 februarie, cu toții la vot!

Votați candidații FRONTULUI DEMOCRAȚIEI POPULARE!

Entuziaste manifestări populare ale atașamentului față de partid și guvern

Într-o atmosferă de entuziasm au loc, în aceste zile, în toată țara mari adunări cetățenești în înfrimarea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională. Larga participare a alegătorilor la aceste adunări pe circumscripții electorale, orase, raioane sau centre regionale, profundul interes cu care alegătorii se preocupă de problemele politice interne și externe a statului nostru, atenția și însușirea cu care sînt ascultate cuvîntările conducătorilor partidului și guvernului și ale celorlalți candidați ai F. D. P.

Exprimă aprobarea unanimă a poporului muncitor din țara noastră față de politica partidului și guvernului de construire a socialismului, de ridicare continuă a nivelului de trai. Pretutindeni candidații F. D. P. în frunte cu conducătorii partidului și guvernului sînt înconjuțați de dragoste și încredere profundă a maselor de alegători, care transformă adunările în însușite manifestări ale unității de nezdruclinat între partid, guvern și popor.

În cele 18 circumscripții electorale din regiunea Baia Mare au avut loc din ziua de 27 ianuarie pînă în prezent 26 de adunări la care au luat parte peste 15.000 alegători. De o largă participare se bucură adunările cetățenești din regiunea Bacău. La cele 11 adunări care au avut loc pînă în prezent au participat peste 4.500 alegători. Adunările cetățenești sînt grîitoare dovezi ale profundului democratism al campaniei electorale.

A 50-a aniversare a răscoalei țăranilor din 1907

Hotărîrea C. C. al P. M. R. și a Consiliului de Miniștri

În luna februarie—martie 1957 se împlinește o jumătate de veac de la marea răscoală a țăranilor din 1907.

Reprimată sîngeros de către burghezie și moșierime în frunte cu regele, răscoala din 1907 constituie o pagină glorioasă în istoria luptei poporului nostru muncitor pentru pînă, pămînt, libertate.

Zilele acestea C. C. al P. M. R. și Consiliul de Miniștri al R. P. Romîne au adoptat o hotărîre cu privire la aniversarea a 50 de ani de la răscoala țăranilor din 1907.

Hotărîrea C. C. al P. M. R. și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne prevede înființarea unui comitet național de organizare a celei de a 50-a aniversări a răscoalei din 1907 alcătuit din țărani participanți la răscoală, muncitori care au sprijinit răscoala, oameni de știință, literatură și artă care și-au închinat lucrările lor răscoalei țăranilor din 1907, activiști de partid și de stat. În regiuni se vor constitui comitete regionale de organizare a aniversării răscoalei din 1907.

În comune, sate, gospodării colective, gospodării de stat, vor fi organizate adunări de masă pentru aniversarea răscoalei și cinstirea memoriei celor căzuți. La aceste adunări vor fi invitați să ia cuvîntul participanții la răscoală din 1907. În comune, sate, gospodării colective, gospodării de stat, vor fi organizate adunări de masă pentru aniversarea răscoalei și cinstirea memoriei celor căzuți. La aceste adunări vor fi invitați să ia cuvîntul participanții la răscoală din 1907.

În București se va organiza o serie de lucrări literare și istorice pe tema răscoalei țăranesti; vor apare timbre consacrate răscoalei din 1907.

La București se fac pregătiri pentru deschiderea unei expoziții de artă plastică, în care se vor expune cele mai valoroase lucrări consacrate răscoalei. Teatre din București și din regiuni vor include în repertoriul lor piese de teatru consacrate răscoalei țăranesti din țara noastră. Va începe turnarea unui film documentar și a unui film artistic pe aceeași temă.

În amintirea luptelor purtate de țăranii în 1907, se va emite medalia „50 de ani de la răscoala țăranilor din 1907”, care va fi acordată supra-viețitorilor răscoalei.

Îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziții de animale, lapte și produse lactate

În vederea aplicării hotărîrilor plenare C. C. al P. M. R. din decembrie 1956, privind dezvoltarea agriculturii, a industriei producătoare de bunuri de consum și ridicarea nivelului de trai al populației, a fost sesnată de Consiliul de Miniștri hotărîrea cu privire la extinderea și îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziții de animale, lapte și produse lactate.

Hotărîrea prevede acordarea de avantaje celor care contractează cu organizațiile de stat sau vind la achiziții animale și produse animale. Aceste avantaje stimulează creșterea și îngrijirea de animale și producția de produse animale în gospodăriile colective, cooperative agricole de producție, întovărășirile de crescători de animale, întovărășirile agricole, asociațiile simple de producție și în gospodăriile individuale.

Astfel, hotărîrea acordă prime pentru prețurile de animale din anumite luni. Aceste prime sînt la porci de 0,80 lei per kg. iar la vite mari, minzați și viței de 0,50 lei per kg. Producătorii contractanți au de asemenea posibilitatea ca, în raport cu numărul de animale contractate, să beneficieze de scutiri, mergînd pînă la achitarea integrală a celorlalte prime datorate prin contract.

Creșterea animalelor și livrarea lor pe bază de contract în condițiile prevederilor hotărîrii va duce la creșterea veniturilor tuturor categoriilor de gospodării agricole care vind organizațiilor de stat — prin achiziții sau contractări — animale, lapte și produse lactate și va contribui la intensificarea schimbului între oraș și sat, la îmbunătățirea aprovizionării populației.

Democrația socialistă asigură drepturi și libertăți depline oamenilor muncii

PITEȘTI (Trimisul „Scînteii”). — Hala întreprinderii „23 August” — una din întreprinderile noi ale regiunii Pitești — a adăpostit

luni după-amiază aproape 5.000 de oameni al muncii din întreprindere, instituțiile și cartierele orașului Pitești care au participat cu însuflețire la marea adunare cetățenească în înfrimarea alegerilor de deputați pentru Marea Adunare Națională.

Adunarea s-a desfășurat într-o atmosferă de puternic entuziasm. Putericele urale și ovăle dădeau glas hotărîrii alegătorilor de a transforma ziua de 3 februarie într-o victorie a Frontului Democrat Popolar.

Vorbitorii au scos în evidență realizările obținute sub conducerea partidului în regiunea Pitești, regiune care alături de numărul printre cele mai înalte din țară.

Datorită colaborării frățești cu marea noastră prietenă Uniunea Sovietică și cu celelalte țări socialiste — a spus inginerul Anastase Nădejde de la Întreprinderea de Construcții Metalice — tinerii întreprinderii din Pitești au fost înzestrați cu mașini de înaltă productivitate, cu o bogată documentație tehnică, ceea ce constituie pentru noi un ajutor de mare preț.

Strungarul Spiridon Tuță de la fabrica „Metalurgică” a arătat că condițiile de muncă pe care le au muncitorii astăzi se deosebesc de cele pe care le-au avut înainte de a fi înființată fabrica. În minile capitaliștilor. Astăzi — a spus el în continuare — ne străduim să dăm viață hotărîrilor plene de 27-29 decembrie, pe drumul îmbunătățirii continue a vieții noastre.

Vorbind despre atenția pe care partidul și guvernul o acordă intelectualității, învățătorul Arsenie Constantin a reamintit că în trecut singurul apărător al învățătorilor împotriva mizeriei și loamei a fost Partidul Comunist Român. Niciind în istoria țării noastre — a spus el în continuare — nu s-au creat mai mari libertăți și posibilități intelectuale de a sluji în mod cinstit poporul muncitor, ca în anii regimului democrat-popular. De aceea

noi, intelectuali, nu vom permite nimănui să luture steagul murdar al ideologiei burgheze în rândurile noastre. Sîntem sături de „binefacerile” burgheziei care ne botese așa de frumos „cerșetori în haine negre”.

Toți vorbitorii au subliniat marile drepturi și libertăți de care se bucură oamenii muncii în regimul democrat-popular.

Întîmpinat cu puternice aplauze a luat cuvîntul tov. Nicolae Ceaușescu, membru în Biroul Politic al C. C. al P. M. R., candidat al F. D. P. pentru circumscripția electorală nr. 1 Pitești.

În încheierea adunării s-a dat citire unei telegramme prin care participanții încredințază Comitetul Central al P. M. R. că la alegerile de la 3 februarie 1957 vor lupta pentru a asigura victoria deplină a candidaților F. D. P.

Naționalitățile conlocuitoare se bucură în statul nostru de drepturi egale

TIMIȘOARA (coresp. „Scînteii”). — Ieri după-amiază, grupul de alegători din circumscripția electorală Timișoara nord-vest

s-a îndreptat spre sala Operelor de Stat din localitate unde s-au întrînit, în cadrul unei însușite adunări cetățenești, cu candidatul lor în alegerile de la 3 februarie, tov. Alexandru Moghioroș, membru al Biroului Politic al C. C. al P. M. R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. Parterul, lojile și balcoanele Operelor au fost ocupate de muncitori ai atelierelor principale C. F. R., uzinelor textile Timișoara, fabricii de produse „biocimice Silventul” etc.

Minute în șir au răsunat aclamațiile în cîmpul partidului, guvernului și candidaților F. D. P. După ce tov. Teodor Haș, președintele consiliului orășenesc F. D. P., a deschis adunarea făcînd un scurt bilanț al marilor înfăptuiri rea-

lizate de poporul nostru sub îndrumarea înțeleaptă a partidului și guvernului, au luat cuvîntul un șir de alegători.

— Ne sînt cunoscute tuturor realizările care au schimbat în anii puterii populare fața patriei noastre — și-a început cuvîntul tov. Dumitru Vereș, directorul școlii din cartierul Dună. Toate acestea s-au răsfrînt și asupra cartierelor marginase ale Timișoarei. Sînt de nerecunoscut Ronașul, Mehala, Blașcoviciul. Rezoluția pleneră C. C. al P. M. R. ne îndreptățește să ne gîndim la noi realizări pentru îmbunătățirea vieții noastre.

În cuvinte simple, rostite din inimă, cu recunoștință pentru toate cite au schimbat viața țării noastre muncitorilor, a vorbit Mihai Târî din gospodăria agricolă colectivă Freidor.

— Să arăt și eu că-am obținut recolte bogate în colectivă, că avem acum școală pentru copiii maghiari, S. M. T. nou și cite altele? O să arăt. Dar alla mai cu seamă vreau să spun, și anume că noi, țărani muncitori romîni, maghiari, germani, sîrbi, vom răspunde înfrîntii grijii ce ne-o poartă partidul și vom smulge pămîntului roade tot mai bogate. Asta ca să fie mereu mai îmbelșugat traiul nostru, al tuturor, al muncitorilor și țăranilor.

În cuvinte calde tov. Alexandru Varga, de la atelierul principal C. F. R., și Sofia Leandru de la uzinele textile Timișoara au vorbit despre ferma hotărîre a muncitorilor din întreprinderile în care lucrează de a da viață sarcinilor trasate de plenera C. C. al P. M. R.

— Noi, muncitorii de la centrul mecanic, cîștim evenimentul de la 3 februarie prin realizarea plămîi pe luna ianuarie cu 4 zile înainte de termen — a spus tov. Marcel Lința.

În aplauzele entuziaste ale adunării a luat cuvîntul tov. Alexandru Moghioroș.

In pag. 3-a

Cuvîntările rostite de tovarășii:

NICOLAE CEAUȘESCU
ALEXANDRU MOGHIOROȘ
DUMITRU COLIU
ȘTEFAN VOITEC

la marile adunări cetățenești de la Pitești, Timișoara, Ploiești, Corabia

Grija de căpetenie — omul cu nevoile sale

Peste 1.500 de cetățeni din circumscripția electorală nr. 28-Giulești s-au întrînit luni după-amiază în sala Teatrului C. F. R. Giulești cu candidatul F. D. P. Petre Coman, muncitor frunțaș la fabrica „Șapte diverse”, zărele înregistrate pe atunci sinuciderii de someri sau de muncitori bolnavi cu aceeași frecvență cu care sînt redată astăzi știrile despre depășirile de plan, sau despre construcțiile noi care se ridică la orașe și sate — „Japtele diverse” ale vremii noastre.

Înjurăturile, bătaia, carcera, trecerea pe „lista neagră”, teroarea cea mai cruntă deveniseră un lucru obișnuit în fabrici, erau metode de control pentru „disciplinarea” muncitorilor. Oamenii patronilor și agenții siguranței spionau fiecare gest, fiecare vorbă a muncitorilor; orice încercare de a obține cea mai mică revendicare era crunt pedepsită. Pînă și contractul colectiv era socotit, pe atunci, o revendicare „subversivă”. Luptătorii devotați cauzei clasei muncitoare — comunistii — muncitorii cinstiți care și cereau dreptul la o viață mai bună, erau hătuiți, vînați cu înverșunare, băgați în închisori, țîrși în fața tribunalelor și a curților marțiale. Dar, în ciuda terorii, cuvîntul partidului ajungea în mase, le organiza, le ridică la luptă. Nu odată grevele muncitorești au făcut pe capitaliști și banchieri să se gîndească că lumea lor nu e veșnică. Cu poliția și jandarmii se năpusteau patronii asupra greviștilor, făcînd să curgă sînge muncitoresc. Și acest sînge a curs din plin!

În curtea minei Lupeni se află o piatră de marmoră albă pe care sînt săpate cu litere aurite următoarele cuvinte: „La 6 august 1929 au

nostru privind îmbunătățirea condițiilor de viață ale celor ce muncesc. El a vorbit pe scurt despre noua înființare a circumscripției. În încheierea candidatul a subliniat importanța măsurilor recentei pleneră a C. C. al P. M. R.

— În continuare a luat cuvîntul tovarășa Dochia Stănescu, care a subliniat, printre altele, că grija de căpetenie a regimului democrat-popular este omul cu nevoile sale. Anul acesta, de pildă, s-au îmbunătățit salariile anumitor categorii de oameni ai muncii, au sporit salariile și pensiile mici, s-a acordat alocații de stat pentru copii, iar hotărîrile pleneră Comitetului Central din decembrie prevăd noi măsuri care vor duce și mai departe la îmbunătățirea nivelului de trai al tuturor celor ce muncesc. Pentru înfăptuirea noulor măsuri, pentru dezvoltarea mai departe a succeselor regimului nostru de democrație populară, eu voi vota candidații F. D. P., exponenți ai năzuințelor celor ce muncesc.

Luind cuvîntul, tov. Petre Coman a mulțumit cetățenilor pentru încrederea pe care i-au acordat-o. După ce a trecut în revistă realizările regimului

Adunarea cetățenească a alegătorilor din Pitești

MEREU SPRE MAI BINE...

—Mărturiile de ieri și de azi despre viața clasei noastre muncitoare—

Ziarul „Adevărul” din 8 ianuarie 1932, reda tragedia unor muncitori romîni plecați să-și caute de lucru tocmai în Franța. După ce au bătut zadarnic la porțile diferitelor fabrici și au flămînzit zdrăvăn pe străzile Parisului, s-au dus la consulatul român, unde au descris situația disperată în care se aflau. Funcționarul de la consulaț a ascultat și, înțelegător față de suferințele bietilor pribegi, i-a sfătuit să se arunce înaintea trenului. Auziți! Să se arunce înaintea trenului! Ală soluție nu era. Ce-i făcuse pe acești nenorociți să-și ia lumea în cap? Desigur, nu de viață bună plecase ei de acasă.

Există muncitori mai vîrstnici să nu și aducă aminte cu oroare de traiul în fabricile patronilor? Pot fi uitate oare timpurile cînd capitaliștii romîni și trusturile imperialiste îngrămădeau în săteuri milioane de muncitori în rînd muncii cîștîți a muncitorilor? Vremurile cînd salariile muncitorilor — și așa destul de mizeră — erau cîntite în fel și chip de tot soiul de amenzi, „curbe de sacrificiu” și alte angarale; cînd, după o săptămînă de lucru, muncitorul constata adesea, cu nădui, ridicîndu și picul de salariu, că s-a ales doar cu citiva golani?

Pentru îmbrăcăminte și încălțăminte mai ca lumea, pentru chirie sau pentru a cumpăra zahăr și lapte copiilor, punga muncitorului era pe atunci întotdeauna săracă. În schimb, se jucau cu bani. Îi risipeau în cheturi sau în triputurile de la Sinia și Constanța, fabricanții, banchierii și orășelele lor „feciorii de bani gata”. În minile acestora se aduna tot aurul trudei muncitorilor Familia Brătînilor — cu rula și cumnați cu tot — stăpînea, sau avea investite capitalul însemnate la peste 100 de bănci și fabrici din România Grigore Galencu — omul care din cînd în cînd își mai face auzită vocea horodorogită la anumite posturi de radio din Apus, deplîngînd soarta muncitorilor de astăzi — nu se dădea nici el în lături sau în era vorba de stors bani din muncii cîștîți a muncitorilor. Acțiunile sale la I. A. R., (fabrica de tractoare de astăzi), la L. A. R. E. S., la „Standard Electrica”, la „Mărășești” etc. — îi aduceau dividende însemnate. Veniturii fabuloase adunau societățile străine — reprezentate ale diferitelor trusturi din Apus. La fosta fabrică

„Standard-Telefoane” (acum „Electromagnetica”) în timp ce muncitorii Penelu Teodor cîștiga 912 lei pe săptămînă, directorul general al societății, americanul Trumpy, ridica 320.000 lei, adică alți cîț primeau toți ceilalți salariați ai fabricii la un loc.

La ce nu recurgeau patronii pentru a-și rotunji profiturile pe seama jecmării muncitorilor? În fosta fabrică a lui Răducanu, muncitorii erau amenințați pînă și pentru faptul că au băut apă în timpul lucrului. La Reșița, stăpîniții uzinei concesionaseră aprovizionarea muncitorilor cu alimente unui amoniu Șerban Răducanu. Societatea „Reșița” plătea o bună parte din salariul muncitorilor, în bonuri, care nu aveau valabilitate decît la dughenele lui Răducanu. Muncitorii erau deci nevoiți să cumpere alimente din magazinele acestuia, la prețuri care depășeau cu mult pe cele de pe piață.

Cine putea pe atunci să i apere pe muncitor, omul pe care patronii îl socoteau o slugă fără drepturi? Partidele istorice, guvernul, care puneau poliția și siguranța să se năpustească asupra organizațiilor muncitorești? Regele, care era cel mai mare mișcîr și cămarar al țării? Din rîndurile oamenilor cu bani se alegeau senatorii și deputații, erau numiți miniștrii și guvernele; aceștia făceau legile țării — legi a căror singură rațiune de a fi era să apere izvoarele de cîștig ale capitaliștilor. Nimic, nici o lege nu l putea însă opri pe patron să-și concedieze de muncitori, să-i azvîrle, cînd vrea, în stradă. În anii 1929-1932 la fiecare 3 muncitori era un șomer; circa 500.000 de șomeri băteau zadarnic la porțile fabricilor din București și din celelalte orașe.

Cu o legătură cu mere sau doi caroli copii întra minele în adîncul negru al pămîntului, să robotescă neîntrerupt, pe șepete, 10 și chiar 12 ore. În tăbăcăriile lui Mociornița, muncitorii își luau masa de prînz chiar pe locul de muncă. În atmosfera silențioasă a tăbăcării, Alături, la „Le-maitre”, muncitorii „prînzeau” — un prînz care adesea se compunea dintr-o felie de piine și o bucată de halva — pe trotuarul de vis-a-vis — pe cheul Dimboviței sau la unul din birourile murdare din preajmă.

Deși munceau din zorii pînă-n noaptea alături de bărbați, femeile și copiii primeau un salariu care de cele

mai multe ori era cu 30-40 la sută mai mic decît al celorlalți muncitori. Patronii plăteau și dădeau în lături să exploateze munca copiilor. La Anina, copii celor 129 de mineri uciși în catastrofa din 1921 au fost nevoiți să intre în mină de la vîrstă de 13-14 ani. Altfel, ar fi murit de foame...

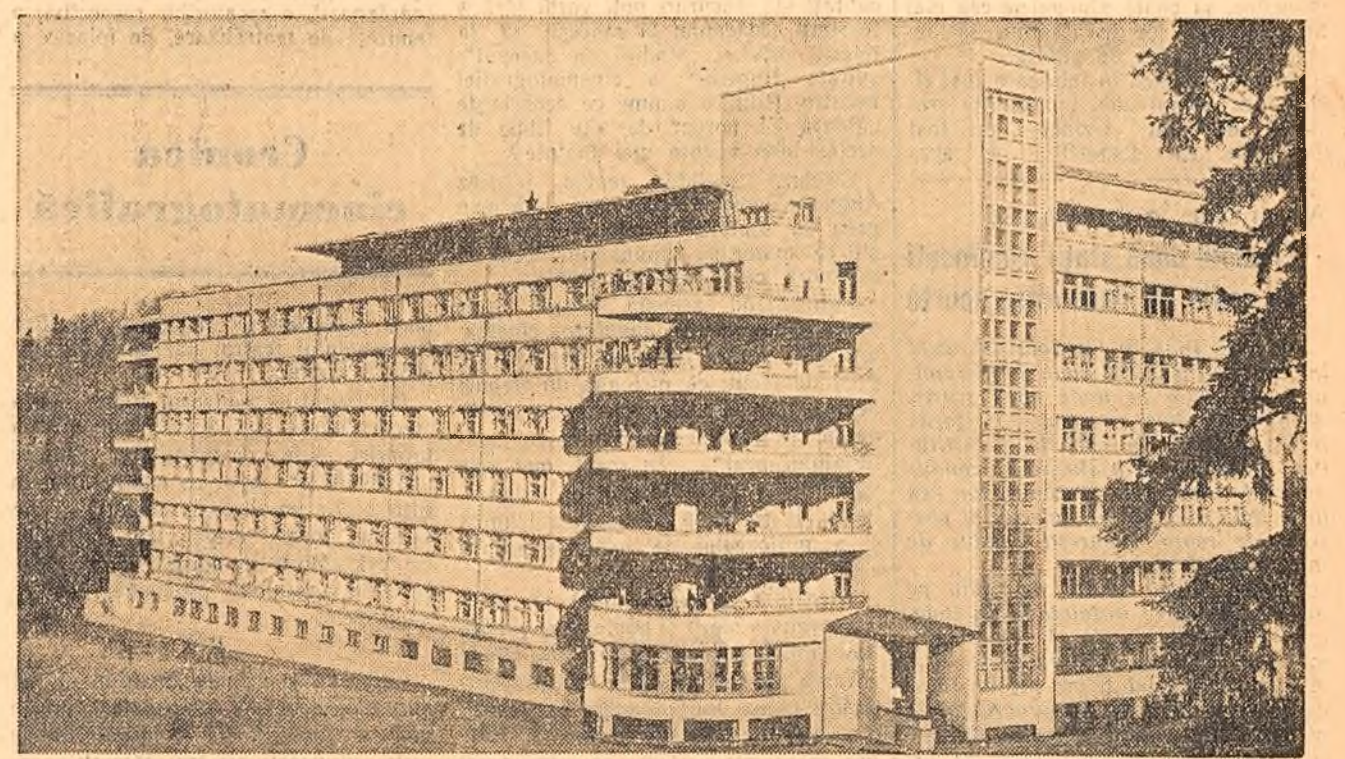
Protecția muncii era o noțiune străină patronilor, ceea ce se afla în opoziție cu noțiunea de profit. Accidentele de muncă, bolile profesionale, se făceau laț. Muncitorii își măcinau pe neștiute sănătatea, căci de asistență medicală nici nu putea fi vorba. Asigurările sociale erau o adevărată bălaie de joc, căci muncitorul nu primea grațuit nici măcar o aspirină. La rubrica „Șapte diverse”, zărele înregistrate pe atunci sinuciderii de someri sau de muncitori bolnavi cu aceeași frecvență cu care sînt redată astăzi știrile despre depășirile de plan, sau despre construcțiile noi care se ridică la orașe și sate — „Japtele diverse” ale vremii noastre.

Înjurăturile, bătaia, carcera, trecerea pe „lista neagră”, teroarea cea mai cruntă deveniseră un lucru obișnuit în fabrici, erau metode de control pentru „disciplinarea” muncitorilor. Oamenii patronilor și agenții siguranței spionau fiecare gest, fiecare vorbă a muncitorilor; orice încercare de a obține cea mai mică revendicare era crunt pedepsită. Pînă și contractul colectiv era socotit, pe atunci, o revendicare „subversivă”. Luptătorii devotați cauzei clasei muncitoare — comunistii — muncitorii cinstiți care și cereau dreptul la o viață mai bună, erau hătuiți, vînați cu înverșunare, băgați în închisori, țîrși în fața tribunalelor și a curților marțiale. Dar, în ciuda terorii, cuvîntul partidului ajungea în mase, le organiza, le ridică la luptă. Nu odată grevele muncitorești au făcut pe capitaliști și banchieri să se gîndească că lumea lor nu e veșnică. Cu poliția și jandarmii se năpusteau patronii asupra greviștilor, făcînd să curgă sînge muncitoresc. Și acest sînge a curs din plin!

În curtea minei Lupeni se află o piatră de marmoră albă pe care sînt săpate cu litere aurite următoarele cuvinte: „La 6 august 1929 au

CONSTANTIN MITEA

(Continuare în pag. 11-a)

În anii regimului de democrație populară s-a terminat construcția sanatoriului C. F. R. „Ilie Pintilie” de la Marila, lângă Oravita, situat în mijlocul pădurilor de brazi. Acesta este cel mai mare sanatoriu T. B. C. din țară. În cele 6 etaje, sanatoriul cuprinde 500 paturi; odată cu terminarea unor noi clădiri capacitatea lui se va mări cu încă 200 de paturi. Alături de sanatoriu au fost amenajate un pavilion de locuințe pentru medici, unul pentru salariați, creșă, brutărie etc. Un numeros personal medical veghează la sănătatea bolnavilor.

Mereu spre mai bine...

(Urmare din pag. 1-a)

foști ucși mișește de către guvernul burhuzeo-moșieresc zeci de muncitori din Lupeni care se ridicaseră cu hotărâre împotriva regimului de exploatare capitalistă. Nu departe de această piață de marmură, tot în curtea minei, se află pașii de onoare. Sub cuvintele: „Cinste minerilor fruntași care dau patriei mai mult cărbune!” sînt scrise numele a zeci de miniere care s-au distins în lupta pentru îndeplinirea planului. Două inscripții care vorbesc mult despre viața de ieri și de azi a muncitorilor noștri, despre poziția lor în societate. Ieri lobi în fabricile patronilor, batjocoriți, exploatați, împușcați; azi oameni care muncesc liberi, pentru ei, pentru înflorirea întregii țări.

Omul muncitor din țara noastră și-a cucerit sub conducerea partidului său, unul din cele mai fundamentale drepturi ale sale — eliberarea de exploatare — de care se leagă întregul său lanț de izbăviri în lupta pentru un trai mai bun. Fabricile, uzinele, hidrocentralele, minele de care le-am făcut în anul din urmă — toate aparțin astăzi poporului, folosesc poporul. Produsul muncii muncitorilor nu mai ample acum buzurănea capitalistilor, ci revine în întregime oamenilor muncii care îl folosesc pentru dezvoltarea continuă a economiei, pentru ridicarea nivelului lor de trai și de cultură.

Pe răboiul ultimului deceniu clasa muncitoare din țara noastră și-a însușit o cucerire istorică fără precedent: din clasă exploatăată și umilită cum era în trecut, ea a devenit astăzi clasă conducătoare în stat; își are sediul în fruntea partidului, își spun cuvîntul în stăruirea, sînt prezente în toate verigile vieții noastre de stat — în Consiliul de Miniștri, în Marea Adunare Națională, în sfaturile populare, în armată, justiție etc. — dovadă în tot ceea ce fac energie colectivă, inițiativă și spirit gospodăresc, capacitate de conducere — caracteristicile celei mai înaintate clase a societății, clasei muncitoare. Să cercetăm listele celor pe care oamenii muncii din țara noastră i-au propus candidați ai F.D.P. în apropiatele alegeri! Vom vedea pe aceste liste, în dreptul numelui a zeci și zeci de candidați, cuvîntul „muncitor”. Numeroși ingineri și directori de întreprinderi s-au ridicat din rândurile claselor muncitoare.

Au dispărut vremurile cînd minerilor care cereau de lucru, primăria Lupenilor le oferea... certificate de cerșetor. Numai în cursul primului cincinal, numărul muncitorilor din industrie a crescut cu peste 60%. Simțind pe umeri răspunderea de a fi stăpîni în țara lor, nîși și de muncitori se remarcă prin fapte deosebite — sînt inovatori și fruntași în muncă; muncii au fost distinși cu ordine și medali. Peste 100 de muncitori sînt laureați ai Premiului de Stat, iar alții au primit titlul de Eroii ai Muncii Socialiste.

Poterea muncitorilor și țărănilor — regimul democrat popular — pune în centrul atenției sale grija față de omul muncii. În anul din urmă a crescut continuu salariul mediu, au fost reduse prețurile unor mărfuri de consum; numai în cursul primului cincinal salariul real al muncitorilor a sporit cu 28% față de anul 1950.

Omul muncii este acum mai bine îmbrăcat și se hrănește mai bine. S-a îmbunătățit treptat și aprovizionarea cu mărfuri a populației muncitoare. În această privință, Manifestul Consiliului Central al F.D.P. dă o cifră convingătoare — valoarea mărfurilor vindute populației în anul 1956 prin comerțul socialist a întrecut de două ori valoarea mărfurilor vindute în 1950. Da! Cîrele au logica lor clară — cu toate greutățile ce mai există în aprovizionare, consumul familiilor de muncitori la alimentele de bază a crescut. În 1955 față de 1948, cu 52% la pine, cu 203% la grăsimi, cu 86% la carne, cu 136% la zahăr, cu 25% la lapte.

Asigurările sociale — trecute în administrarea nemioșică a sindicatelor — nu mai servesc îmbogățirii diferiților afaceriști, ci contribuie efectiv la ridicarea nivelului de viață al muncitorilor. Numai în perioada 1951—1955 s-au cheltuit pentru asigurările sociale aproape 6,5 miliarde lei. Dreptul la odihnă, dreptul la învățătură, dreptul la asigurare materială la bătrînețe și în caz de pierdere a capacității de muncă sînt de asemenea realități vii, concrete. Numai în ultimii 4 ani au fost trimiși la odihnă în diferite stații balneo-climaterice pe socotale asigurărilor sociale peste două milioane de oameni ai muncii. În învățămîntul nostru de stat s-au creat condiții ca muncitorul din producție, tinerul muncitor, să poată alunge pe cea mai înaltă treaptă de învățămînt, să devină inginer, om de știință.

Protecția muncii în fabrică a fost ridicată la rangul unei importante probleme de stat. Uzinele au fost înzestrate cu dispozitive și aparate

rate de protecția muncii — statul nerutund și fondurile cînd a fost vorba de aparat viața muncitorului. Eforturile continue ce se depun pentru mecanizarea și electricarea proceselor de producție, pentru introducerea tehnicii moderne, usurează simțitor condițiile de muncă. Pentru muncitorii din anumite ramuri de activitate s-a introdus ziua de muncă de 6 ore, fără scăderea salariului.

Muncitorii din țara noastră se bucură astăzi de asistență medicală gratuită — așa cum n-au și nu pot avea muncitorii din nici o țară capitalistă. În întreprinderi și pe șantiere funcționează 108 servicii medico-sanitare și peste 1.500 puncte de sănătate. Sume însemnate sînt cheltuite pentru prevenirea îmbolnăvirilor și a bolilor profesionale. Au rămas o amintire a trecutului timpurile cînd muncitorii erau săracinați tremura de frică să n-o „descoapere” patronul și s-o auzire afară din fabrică. Muncitorii primesc gratuit asistență medicală și spitalizare gratuită, primesc ajutoare de alăptare etc.; s-a dezvoltat o largă rețea de maternități și case de naștere. În creșe și cîmine copii muncitorilor se bucură de îngrijire deosebită, cresc sănătoși. În fiecare vară sute de mii de copii de muncitori își petrec vacanța — prin grija statului — în taberele și coloniile de la munte sau mare.

Îngrijind de îmbunătățirea condițiilor de viață ale clasei muncitoare, statul democrat-popular a dezvoltat pe lângă întreprinderi o largă rețea de cantine — citeva mii — care asigură muncitorilor o hrană omenească, la prețuri accesibile fiecăruia.

În fața clasei muncitoare s-au deschis larg căile spre artă, cultură, sport; muncitorilor le stau la dispoziție mii de biblioteci, cluburi, colțuri roșii, stadioane și săli de gimnastică. În anii puterii populare s-au construit zeci de mii de apartamente — au apărut adevărate orașe noi pe harta țării. Partidul scoțese ce e necesar ca în țara noastră, construcția de locuințe să capete un ritm și mai intens. Numai în anul acesta se va cheltui peste un miliard de lei pentru construcții și reparatii de locuințe.

Partidul nostru, ca partid marxist-leninist, obișnuț să nu ascundă lipsurile, să vorbească deschis marșilor, arată că în îndeplinirea sarcinilor principale — de a ridica rapid nivelul de trai — au existat slăbiciuni și greșeli, pe care planul C. C. al P.M.R. din decembrie 1956 le-a analizat în profunzime, elaborînd și măsurile corespunzătoare pentru îndreptarea lor. Cu toate succesele obținute, îmbunătățirea nivelului de trai este mai mică decît aceea pe care a vrut-o partidul, pe care a stabilit-o la elaborarea planurilor economice. Or, partidul nu se poate împăca de fel cu o asemenea situație.

Avem acum condiții să realizăm o creștere mai rapidă a nivelului de viață al poporului. Țara noastră are acum o industrie în plină dezvoltare — și este știut că dezvoltarea industriei este piatra de temelie a îmbunătățirii continue a vieții celor ce muncesc. Dar, ca să ne făurim această industrie, ca să ne smulgăm din inăpoierea din trecut, ne trebuie să luptăm din rîspuleri, să facem sacrificii. Clasa muncitoare și-a luat asupra ei aceste sacrificii — a muncit cu eroism pentru a ridica fabricile și uzinele de care avem nevoie pentru a făuri mașinile ce ne-au fost necesare, pentru a spori producția. Anumite „voci” de la posturile de radio imperialiste încearcă să-și bată joc de aceste sacrificii făcute de clasa noastră muncitoare. Dar, la să comparăm: noi ne-am făurit o industrie puternică într-un timp scurt, cu forțele noastre proprii, prin munca noastră proprie și cu sprijinul frăcesc al Uniunii Sovietice.

țice și al țărăilor de democrație populară; Angliei, pentru a se industrializa o sută de ani nu-l au fost de ajuns. Pentru ca în Anglia să se dezvolte o industrie puternică au fost luate colonii, a fost înfometat poporul în diete, Malaei și al altor țări. Or, socialismul nu-i este proprie o asemenea cale!

Mai avem greutăți în față — e limpede — și le simțim. Dar, cine se îndoiește că le vom birui? Se știe că ridicarea nivelului de trai al clasei muncitoare a fost în bună măsură frînata de răminerea în urmă a agriculturii. Recenta plenară a C.C. al P.M.R. a elaborat un program concret pentru ridicarea mai rapidă a producției agricole. Se îndoiește oare cineva că poporul nostru — care în anul regimului democrat-popular a sporit aproape de 3 ori producția industrială — va putea realiza în viitor o ridicare masivă și substanțială a agriculturii? Patriotismul și înalta conștiință a clasei muncitoare, credința sa neabătută în idealurile și cauza socialismului — pentru care a dat jertfe — devotamentul său neartămurat față de partid, față de regimul democrat-popular sînt cheazășia cea mai sigură că orice greutăți vor fi învinse!

Traducînd în viață sarcinile puse de cel de-al II-lea Congres al partidului, plenara din decembrie 1956 a hotărît în continuare măsurile ce s-au luat în timpul din urmă pentru ridicarea nivelului de trai al unor categorii largi de salariați, îmbunătățirea mai departe a salariizării, în așa fel încît încă în acest an, cîștigurile medii ale clasei muncitoare să crească cu 15%. De asemenea, au fost luate măsuri menite să ducă la o mai bună aprovizionare a populației cu mărfuri de larg consum, la intensificarea ritmului de construcții de locuințe etc. Succesul acestor măsuri stă în minile poporului, în minile clasei muncitoare. Inițiativa muncitorilor, lupta lor pentru creșterea continuă a producției și productivității muncii, pentru folosirea mai gospodărească a materiei prime arăta aici un cuvînt hotărîtor de spus. Astăzi, muncitorii din țara noastră nu mai sînt scoșiți slugi fără drepturi, ci oameni care participă neclintit la conducerea producției. Ca adevărați stăpîni ei își spun cuvîntul și iau hotărîri — în cadrul consiliului de producție — privind îmbunătățirea organizării muncii pe locul lor de producție. Partidul cere conducătorilor de întreprinderi să creze toate condițiile ca inițiativa și spiritul gospodăresc al muncitorilor să se manifeste cât mai din plin, le cere să deosebească grija deosebită pentru îndeplinirea tuturor prevederilor înscrise în contractul colectiv în legătură cu îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale muncitorilor. Muncitorii din țara noastră i s-a redat demnitatea de om — este prețuit și stimat ca fiind adevăratul făuritor al bunurilor materiale ale societății. Lui, partidul îi închină întreaga sa grija.

Clasei muncitoare din țara noastră și sînt scumpe realizări obținute sub conducerea partidului; ea iubeste și prețuiește ca ochii din cap tot ceea ce a creat în anii regimului democrat-popular — și este hotărîtă să apere și să dezvolte aceste cuceriri. Prin faptele sale, prin profundul său devotament față de partid, clasa muncitoare stă mereu în fruntea întregului popor în lupta pentru înflorirea patriei, pentru făurirea unui trai mai bun. Cauza socialismului, a întăririi regimului democrat-popular este cauza proprie a clasei muncitoare — cauza pentru care muncete și luptă și pentru care va vota, din inimă, la 3 februarie.

Ratificarea unor acorduri încheiate la Brioni între R. P. Romîna și R. P. F. Iugoslavia

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a ratificat următoarele acorduri încheiate între guvernul R. P. Romîne și guvernul R. P. F. Iugoslavia la 27 octombrie 1956 la Brioni: acordul comercial, acordul de plăți, acordul de colaborare tehnico-stiințific, acordul de colabo-

rare culturală, protocolul privind schimburile de mărfuri în anii 1957—1960.

De asemenea, a fost ratificat și convenția cu privire la profilaxia și combaterea bolilor infecțioase în zonele de frontieră, semnată la 18 octombrie 1956 la Belgrad.

Mărfuri pentru țărăimea muncitoare

În acest an, țărăimea muncitoare va primi prin cooperația de consum mult mai multe mărfuri decît în anul trecut. În afară de unele agricole — pluguri, coase, săritoare etc. — vor fi trimise la sate mari cantități din cele mai cerute produse industriale.

Astfel, oamenii muncii de la sate vor primi prin cooperative 81.600.000 m. țesături de bumbac, peste 6.000.000 m. țesături lînă, peste 3.500.000 perechi încălțăminte de piele, 400.000 m. che-

restea, 4.000 tone sodă caustică, 95.000 tone petrol lampant, 120.000.000 buc. țigări, 15.300 tone Ingrășămînt chimice, 70.000 tone ciment și altele.

În acest fel, sarcinile puse de plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 cooperației de consum, pentru dezvoltarea schimbului între oraș și sat, pentru creșterea nivelului de trai al celor ce muncesc, încep să fie îndeplinite.

A apărut „LUPTA DE CLASĂ” nr. 1 ianuarie 1957

Numărul I, pe ianuarie, al revistei „Lupta de clasă” se deschide cu editorialul „Hotărîri importante pentru consolidarea și dezvoltarea cuceririlor socialiste ale poporului”. De asemenea, revista publică articolele: „Realitatea socialistă și „teoriile” tovarășului E. Karelj” — de A. Rumeanțev; „Probleme actuale în cercetarea moștenirii literare” — de Silvan Iosifescu; „Contradicțiile imperialiste din Orientul mijlociu și „Doctrina Eisenhower” — de I. Manea și S. Verona; Rubrica „Viața de partid” cuprinde următoarele materiale: „Munca în mase — principalul în activitatea de partid” — de E. Szanlo; Cu privire la reducerea numărului de adunări și ședințe și îmbunătățirea planificării muncii organizatorilor de partid din întreprinderi și instituții; „Reducerea prețului de cost în discuția utemistilor” — de Al. Gollanu; „Cooperativizarea agriculturii în comuna Mînkăstrea” — de A. Chiroșca; „Cînd își fac loc atitudinile de „gură-cască” — de I. Mitran; „O problemă de educație partinică” — de Gh. Călin.

Impărtășind din experiența cercu-

rilor de economie concretă, revista publică articolele: „Tematică, strîns legată de problemele producției” — de ing. M. Pîslaru și „Experiența noastră” — de Maria Ciocănea.

La rubrica „Răspunsuri la întrebările cititorilor” se publică: „Despre centralismul democratic în conducerea economiei” — de H. D. Sterian;

„Cu privire la discutarea în adunările organizatorilor de bază a cererilor de primire în partid; — Are dreptul un membru al comitetului orașesc de partid să fie ales în prezidiul unei adunări generale a organizației de bază și să lucreze în ședință? — Cum se constituie și ce atribuții staturate au comitetele de partid orașenești de subordonare raională?”

Numărul I al revistei mai cuprinde două scrisori către redacție: „Sprîjînirea și dezvoltarea inițiativelor locale în conducerea industriei” — semnată de Gă. Lulu și „Pe tema conducerii mai simple și mai operative a industriei” — de ing. V. Șandru și ing. S. Segal.

Revista mai cuprinde rubrici de informații și note.

SPECTACOLELE DE AZI

RECITAL DE CANTO ȘI ORGĂ: Emilia Petrescu-Ciomanu, Helmut Platner (orele 20) — Ateneul R. P. Romîne; LĂSAȘI CADR — Teatrul Municipal (sala Filmon Sibiu); CIO-CIO SAN — Teatrul de Operă și Balet al R. P. Romîne; LĂSAȘI CADR — Teatrul Municipal (sala Filmon Sibiu); BLESMELE FANTOME — Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comediei); ZĂRIȘII — Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Studio); ZBOR DE NOAPTE — Teatrul Armatei (sala Magheru); CEI TREI MĂȘCĂREȚI — Teatrul Armatei (sala din Colea 13 Septembrie); DON CARLOS — Teatrul Municipal (sala Matei Millo); TAKE, IANKE ȘI ZADIR — Teatrul Municipal (sala Filmon Sibiu); PETE RATAȚIE — Teatrul Tineretului; PATRIOTICA ROMÎNA — Studio Actorilor de Film „C. Nottara”; INTRU GĂ ȘI ÎNTRU (orele 19) — Teatrul Municipal C.F.R. Giulești; BENIAMIN AL III-LEA — Teatrul Evreiesc de stat; ALBA ȘI ÎNTRU (orele 19) — Teatrul Tineretului; POVEȘTEA PORCULUI (orele 19) — Teatrul Tineretului (sala din str. Aoa demiei); UN BĂIAT ÎN BEȘTE O FATA — Teatrul Sătiric Muzical „C. Tănase” (sala Savoy); PARADA MELODILOR — Teatrul Sătiric Muzical „C. Tănase” (sala Victoria); VARIETE-CONCERT — Circuit de Stat.

CINEMATOGRAFE: MOARA CU NOROC — Film în două părți; FOST PRIMĂ — Republica Centrală; Măgura, Voia; PAPA DOLAR — Magheru; Elena Pavel; I. Mai; Gh. Căsbuc; CAZUL PILCULUI; MAREȘII — V. Alexandru; N. Bălcă; MISTERUL CELOR DOUĂ OCEANE — București; Doia, Gh. Doja, 23 August; FERVIARUL — I. C. Frimu, V. Roșă, Popolar, Libertății; PUI DE TIGRU — Livina, Al. Popov; O NOAPTE FURTINOASĂ — Victoria; MOARTEA UNUI CIGLIST — Tineretului; I. Pinilie, M. Băntescu; CAZUL RUMEANȚEV — Maxim Gorki; ȘOPER DE MARE VITEZĂ, GUCERİRA PISCULUI, MUZULIGHI, ÎNTRERER ÎN INTERNAȚIONALE DE GIMNASTICĂ, PIONIERUL nr. 6, TELEGRAMA — Timpuși noi; PRIMELE BUCURI — Grivița; DALIBOR — Cultura; CIND VINTE FURTUNA — Unirea, Al. Sahia; DREPTUL DE A TE NASTE — C. David 8 Mai; PRIETENE DE NOAPTE — T. Vladimirescu; MEXICANUL — Arta; A 12-A NOAPTE — Muncă; AR TISTA CU ORICE PREȚ — Moșilor; Borislav Bierut; CORABIA VESELOR — Donca Simo; DRUMURI ȘI DESTINE — Olga Bancic; S-A ÎNȚIPLAT PE STRADA — Aurel Vlaicu.

BULETIN METEOROLOGIC

TIMPUL PROBABIL PENTRU REGIUNEA BUCUREȘTI: vreme schimbătoare cu cer variabil. Temperaturi noroș. favorabil precipitațiilor trecătoare. Vînt cu intensificări din nord-est. Temperatura va coborî noaptea la minus 2 la minus 4 grade, iar ziua va lura de la minus 1 la 2 grade.

La fapte nechezitate. Prăbușirea lui Ghiță, dezvoltată gradat, este surprinsă în două momente semnificative: cele două petreceri cu lăutari — cele două cardasuri jucate de Lică Sămăduș și Ana.

Fără a egala, poate, forța cu care sînt descrise aceste momente în noul cineaștiș redau cu finețe psihologică drama circumarului, renunțările lui succesive. Dacă primul chef înseamnă capitularea lui Ghiță în fața Sămădușului, cheful al doilea, menit să întărească cîrdășia dintre ei, constituie preludivul unui cumpînt deznoadînt; întărit, descumpînt, într-o supremă încercare de a-l doborî pe Lică, circumarul își aruncă nevasta în brațele acestuia — ca moment — apoi o ucide.

Baza literară a filmului „Moara cu noroc”, navela despre care Topliceanu spune că este „una dintre cele mai puternice creații ale literaturii romine în acest gen”, dezvoltă efectul distrugător exercitat asupra caracterului omensc de goana după înalțuri.

Fidelii întmpierilor Imaginate de Slavici, autorii adaptării atenuază însă latura socială a navelii; transformarea lui Ghiță, acțiunile sale nu se petrec sub imperiul setei de bani și rămin, de aceea, într-o măsură, nejustificate. De asemenea mi se pare neclear definite în film atitudinile, sentimentele Anei față de Lică Sămăduș, iar apariția și rîlul în acțiune al unora dintre personaje secundare (femeia ucisă în pădure și servitorii ei, slujnica) sînt greu de explicat pentru spectator. Sîrșitul lui Lică, altfel conceput decît în navelă (Sămăduș nu își ia singur viața, ci pierse în flăcări, în mod stupid) e neferic în discordanță cu întreaga linie a personajului.

Ritmul filmului, în general corespunzător caracterului încoardat, apăsător al dramei înfățișate pe ecran, este înviorat de câteva secvențe dinamice, foarte bine realizate (chefulurile cu lăutari, fuga lui Lică noaptea). În același timp, mai ales în prima parte, există unele lungimi, (bunăoară scena sosită la cîrdășia a porcarilor) filmate static, în planuri lungi care frînează desfășurarea acțiunii. Felul în care sînt redată cercetările lui Pinteza în pădure de asemenea nu servesc filmu-

Pe tarlaua cea mare a CĂLMĂȚUIULUI

— Un alt raion în întregime cooperativizat —

Un colț de Bărăgan, Satele, mai rare ca prin alte părți, se înșiră de-a lungul singurei șosele care străbate raionul. Cîț vezi cu ochii — cîmpie. Din cerdac Panait Pană, bolerul cel bătrîn, putea să-și cerceteze nestingherit cu privire pămînturile, plîn hăt departe.

Trist arăta atunci Bărăganul! O mare galbenă, întinsă, cu insula conacului boleresc în mijloc și cu hidoasa imagine a vechiului călare la orizont. Și aceasta a fost pînă în anul veacului 20.

Decar iață că numai la un deceniu de la sfîrșitul vremii aceleia, străbătem azi drumurile unui alt Bărăgan, ce s-a fim mariori al saltului pe care acest colțșor dă stepă îl face acum în drum spre socialism.

Calea cea mai sigură

La comitetul raional de partid găsești în zilele acestea puțin lume. Toți pe teren! A Algeriei și cooperativizarea, amîndouă aceste evenimente ocupă locul central în viața întregului raion. Pe teren! În sate! Cuvintele acestea sînt cel mai des rostite acum la Insurășie.

Calea cea mai sigură — sîmțăm centrul activității politice în sate.

Acesta a fost metoda de muncă folosită în această iarnă de comitetul raional de partid, după ce biroul a apreciat că există toate condițiile ca și cele citeva sute de familii care nu intraseră încă în gospodării colective sau întovărășiri să pășească pe calea kovarșii din activul de aproape 100 de comitetele raionale au fost trimiși la sate. Membrii biroului au răspuns fiecare de organizațiile de bază dintr-un grup de comune și au plecat și ei pe teren.

Ce au făcut activiștii în sate? Iață, de pildă, cum a fost organizată munca în comuna Victoria. Tov. Ștefan Ion, secretar al comitetului raional de partid, a stat aici 2 săptămîni. Cu el au venit Marin Frusina, activist din cadrul comisiei de femei a statului popular raional, directorul S.M.T. Cioara-Doicești, Ion Popa, activist al comitetului raional U.T.M., Constantin Băluță, și organizatorul de partid din gospodăria agricolă de stat Jianu, Teodor Cornea. Împreună cu agitații din comună, membri ai gospodăriei agricole colective „Ana Plăteșcu” sau țărani întovărășii, tovarășii acestia au stat de vorbă cu fiecare din țărăni muncitori care mai sîvoiau încă. Vizite la gospodăria colectivă, acasă la colectivisti, discuții pe marginea statutului model al gospodăriei colective etc., cele mai variate forme au fost folosite în această acțiune. În citeva săptămîni 30 țărani muncitori s-au înscris în gospodăria colectivă și în întovărășire.

Milionarii și fiii lor

Cea mai bună muncă politică se bazează pe fapte. Lucrul acesta a fost dovedit din nou cu prilejul terminării cooperativizării în raionul Călmățui. Există în raion citeva gospodării colective care au luat o asemenea dezvoltare încît au ajuns să evalueze

veniturile în milioane. Una din aceste gospodării se află chiar în Insurășiei și se numește „Grivița Roșie”. Două autocomioane și un tractor rutier cu autocamion, proprietatea gospodăriei, abia prididese să care la vremea culesului recolta către magazii sau pe piața orașului Brăila. Numai în vara anului trecut, gospodăria a valorificat 5.400 kg. brînza, 12.100 kg. porumb, 120 purceli, legume în valoare de 350.000 lei și mari cantități de floarea-soarelui, orz și altele.

Zece colectivisti din această gospodărie milionară au plecat în decembrie în Zăvoia, la comuna vecină, să dea o mîna de ajutor agitatorilor de acolo în munca de lămurire. Au stat mai bine de două săptămîni.

— Să faceți „film” noi și acolo — le-a spus la plecarea Radu Dumitru, președintele.

„Fiii” ai colectivștilor de la „Grivița Roșie” sînt pînă acum gospodăriile colective mai tinere de la Polizeș, Tălaru, Spiru Haret și Cuza Vodă, înființate cu ajutorul „nașilor milionari”.

Île Stoica a fost unul din cei 10 soli trimiși în Zăvoia. S-a angajat să-l convingă pe țărani Ion Tarău să se înscrie în întovărășire. Dar Ion Tarău nu se lăsa ușor lămurit. „Dumneata îmi torni aici verzi și uscate iar în colectivă naiba știe cum o fi” — îi zise într-o seară lui Île Stoica. A doua zi, dimineața, cînd Stoica a bătut la poartă lui Tarău a ieșit din casă doar femeia care l-a povestit cum Ion s-a sculat cu noaptea în cap și a plecat să vadă el cu ochii lui cum sînt cu pufință toate cele cite le povestește Stoica aici. S-a întors tocmai seara, obosit de drum.

— Am crezut că te prind cu ocaua mică, zău așa. S-au mirat ai dumitale acasă cînd le-am spus ce vreau. Dar m-au lăsat să intru. Mamă doamne ce pod ai, 36 saci am numărat cu ochii. Așa cum ai spus!

Chiar în ziua aceea Ion Tarău s-a înscris în întovărășire.

Puțin după plecarea celor 10 soli ai „milionarilor” din Insurășie, în Zăvoia se anunță terminarea cooperativizării.

...Și toțiși la început de drum

Cuvintele acestea ni le-a spus secretarul comitetului raional, Ștefan Ion. Ele arată că tovarășii de la Călmățui știu ce au de făcut de acum înainte. Cooperativizarea a fost terminată. Toțiș, adevărata muncă pentru transformarea socialistă a agriculturii va cere și de acum înainte eforturi mari. Gospodăriile colective și întovărășirile agricole vor trebui ajutate să se dezvolte — să crească, să-și mărească veniturile.

Mai sînt încă multe de făcut. Dar împreună, cele peste 15.000 familii de țărani care au pășit pe calea socialismului le vor face pe toate cu succes.

Cîmpla va îmbrăca haina nouă, fără petice, fără spărțuri. Ce vesel va fi atunci Bărăganul, cu grînele lui undinute în adierea vîntului!

VALERIU NEGRU
GHEORGHE BALTA

Filmul romînesc

„MOARA CU NOROC”

Cinematograful „Patria” și-a redeschis porțile cu prezentarea în premieră a unui nou film artistic romînesc — „Moara cu noroc”, creat de regizorul Victor Iliu după cunoscuta navelă de Ion Slavici (scenariul Al. Strușeanu și Titico Popovici). Merită de arătat de la bun început că filmul acesta — o realizare artistică izbucnită, emoționantă — este poate cea dintîi sa, în orice caz, una dintre puținele producții ale studioului „București” despre ale cărei calități și cursumuri poți vorbi fără te simți îndemnat la concesii și la referiri privind „studiu de început”, „vîrstă fragedă” a cinematografilor noastre. Prin ce anume ce deosebește „Moara cu noroc” de alte filme de același gen văzute mai înainte?

Celebrul sculptor realist francez Auguste Rodin, spunea cîndva că nu e greu să sculptezi; trebuie numai să știi ce anume să elimini din blocul de marmură ca să rămînă statuia.

Parafrazînd această butadă, s-ar putea spune că nici adaptarea cinematografică a unei opere literare nu este greu de făcut, că nici aici nu trebuie decît să știi ce anume să păstrezi și ce anume să elimini în prelucrarea „materialului brut”. „În rest”, mai este vorba doar de măiestrie, de originalitate, de folosirea inspirată a tehnicii și a mijloacelor de expresie proprii artistului respectiv.

Literatura noastră clasică și contemporană a oferit și poate oferă cineaștiș prețioase izvoare de creație. De la „Mitrea Cocor” și pînă la „Afaceri Protar”, de-a lungul anilor au apărut o serie de filme romîniș care au prilejuit experiențe interesante în acest domeniu al adaptărilor al transpunerii cinematografice. Dar cu toate diferențele calitative, adesea sensibile, cu toate reușitele (bunăoară chipul lui Ilie Barbu din „Desfășurarea”, unele interpretări actoricești sau rezolvări ingenioase în „Afaceri

Protar” etc.) aproape toate filmele anterioare au rămas — în parte sau în ansamblul lor — sub nivelul și tributare opere literare de la care au pornit, neizbutind să se ridice la înălțimea unei creații artistice de sine stătătoare.

Cu ocazia prezentării unora dintre filmele la care ne referim, critica s-a semnalat, între altele, pe lîngă o greșită înțelegere a respectului față de opera originală, timiditatea, lipsa de îndrăzneală a creatorilor respectivi, o tendință de teatralizare, de folosire a

poeziei, poposim la cîrciuma de la Moara cu noroc. Cantonîndu-și aici, la răsucire de drumuri, aparatul de filmat, regizorul, secundat de un operator inspirat, reconstituie cu multă autenticitate ambianța, cadrul în care se desfășoară conflictele plămînite de Ion Slavici, dă viață oamenilor și învîtmplărilor tragice descrise în navelă. Trebuie relevată ca un merit principal al creatorilor arta cu care sînt folosite în film mijloacele de expresie plastică și în primul rînd imaginea, compoziția cadrelor (operator Ovidiu Gologan). Este vorba nu despre un tur de virtuozitate cinematografică, ci despre ceea ce s-ar putea numi „materializarea” imaginilor literare create de scriitor, a conținutului faptic și de idei al operei originale. Interioare fotografiate la „Lumina de lumînare”, puternice contraste de lumină, amînlînd pe alocuri de stilul celebrului operator mexican Gabriel Figueroa, mișcări variate de aparat, filmări din unghiuri interesante, prim-planuri expresive — pun în valoare și complectează măiestria interpretării actoricești, ajutînd la caracterizarea stărilor sufletești ale personajelor, întîrînd dramatismul unor episoade, forța emoțională a filmului.

Lică Sămăduș își face simțită prezența la Moara cu noroc cu mult înaintea de a apare acolo pentru a da ochii cu noul circumar. Numele lui este rostît cu teamă, venirea lui este asteptată de Ghiță și de Ana — soția acestuia, cu o instinctivă îngrijorare. Resurtul dramatic al filmului îl constituie ciocnirea dintre circumarul Ghiță și Lică Sămăduș, evoluția raporturilor dintre ei în film, la fel ca în navelă, Ghiță este la început un om cinstit, dornic să scape de sărăcie; apariția lui Lică preslunește și influența

Mari adunări cetățenești în întreaga țară

Cuvintarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

● În cursul primului cincinal s-a creat în regiunea Pitești o nouă industrie înfloritoare, industria petrolului ● Peste 45.000 țărani muncitori din regiunea s-au unit în 653 gospodării colective și întovărășiri ● Într-o regiune unde, în 1944, peste 50 la sută din populație era analfabetă, ultimii neștiutori de carte sînt cuprinși azi în cursuri de alfabetizare.

La 3 februarie poporul român va alege noi deputați ai Marii Adunări Naționale. Voind pentru candidații Frontului Democrat Populare, cetățenii țării noastre își exprimă bucuria și mîndria pentru marile realizări obținute în anii regimului democrat-popular. Ei își exprimă aprobarea deplină față de politica partidului și guvernului de construire a socialismului, de furtărire continuă a prieteniei frățești cu Uniunea Sovietică, R.P. Chineză și celelalte țări socialiste, de colaborare cu toate țările pe baza egalității în drepturi și respectării independenței naționale, politica activă de apărare a păcii în lume.

Nici cei mai înrași dușmani ai poporului român nu pot să nu recunoască marile succese ale regimului democrat-popular în dezvoltarea industriei și agriculturii, în îmbunătățirea nivelului de viață, material și cultural al maselor populare.

După ce a trecut în revistă succesele mari obținute în dezvoltarea economică a țării vorbitorul a spus:

În anii puterii populare, în regiunea Pitești, care sub regimul burghez-moșieresc era una dintre cele mai înapoiate regiuni, s-au creat noi întreprinderi ca: uzinele din Colibași, fabrica de țanagi „Argeșul”, fabrica de placaj și alte întreprinderi; au fost întreprinse, în construcție, o mare întreprindere a industriei chimice la Govora. Astăzi, în întreprinderile din regiune se fabrică motoare, piese de schimb pentru camioane și autoturisme și alte produse.

Industria carboniferă din regiune, înzestrată cu utilaj modern, produce astăzi de 2,4 ori mai mult ca în anul 1948.

În cursul primului plan cincinal s-a creat în regiune o nouă industrie, industria petroliferă, care este în plină dezvoltare și are mari perspective de dezvoltare, fiind seama de rezervele de țifei descoperite pînă acum. Ea furnizează aproape 20 la sută din întreaga producție de petrol a țării.

Dezvoltarea industriei a cerut eforturi mari; sume importante din bugetul statului au fost alocate în acest scop, dar noi am putut să realizăm sarcinile de industrializare a țării în primul rînd datorită muncii eroice noastre clase muncitoare. Acum toată lumea vede că de justă a fost linia politică economică a partidului și guvernului de dezvoltare a industriei grele și înosebi a dezvoltării întregii economii și a creării unei stări a oamenilor muncii. Analizînd felul cum s-au realizat prevederile celui de-al doilea plan cincinal în cursul anului 1956, plenara C.C. al P.M.R. din decembrie anul trecut a stabilit ca începînd din anul 1957 să se îmbunătățească proporția dintre fondul de acumulare și fondul de consum.

Clasa muncitoare a trecut cu avînt la realizarea planului pe acest an și există toate condițiile pentru îndeplinirea și chiar depășirea lui.

Referindu-se la succesele obținute în întreaga țară în opera de transformare socialistă a agriculturii, tov. Nicolae Ceaușescu a arătat că numai în regiunea Pitești, peste 45.000 de țărani muncitori s-au unit în 653 gospodării agricole colective și întovărășiri. Plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1956, a arătat în continuare vorbitorul, a constatat că deși au fost obținute succese în dezvoltarea agriculturii, și în anii normii producția agricolă înțrece producția din 1938, totuși, fiind seama de nevoile crescînde de cereale, carne, lapte, legume, agricultura a rămas în urmă. De aceea, plenara a arătat ca o sarcină importantă lichidarea în cel mai scurt timp a rămînelor în urmă a acestui sector al economiei naționale.

O muncă permanentă trebuie depusă pentru atragerea de noi membri în gospodării colective și întovărășirile existente, cit și

pentru crearea de noi unități cooperatiste, respectîndu-se cu sfințenie principiul liberului consimțămînt.

În urma desființării cotelor obligatorii la majoritatea produselor agricole, relațiile de schimb între oraș și sat, așezate pe baze comerciale, vor cimenta pe mai departe alianța frățească dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

În continuare, tov. N. Ceaușescu a vorbit despre dezvoltarea științei și culturii care au luat un mare avînt în ultimii ani. El a arătat că în regiunea Pitești unde la 23 august 1944 peste 50 la sută din populație era neștiutoare de carte, ultimii analfabeți sînt cuprinși azi în cursurile de alfabetizare.

Ca rezultat al dezvoltării industriei și agriculturii, s-au putut lua o serie de măsuri care au dus la creșterea treptată a bunei stări a maselor largi populare. În acești ani s-a desființat sistemul de aprovizionare pe bază de cartele și rații, s-au redus de cîteva ori prețurile la o serie de bunuri de larg consum. În cursul anului 1956, partidul și guvernul au luat o serie de măsuri pentru care ridicarea salariilor și a pensiilor mici, introducerea alocației pentru copii și alte măsuri care au dus la creșterea veniturilor unor noi categorii de muncitori.

Plenara C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956 a hotărît ca în cursul anului 1957 să se îmbunătățească sistemul de salarizare, asigurîndu-se creșterea veniturilor clasei muncitoare în medie cu circa 15 la sută.

De asemenea, plenara a hotărît să se aloce fonduri sporite pentru construcții de locuințe.

Plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 a luat de asemenea o serie de măsuri pentru lichidarea centralismului excesiv, iargînd atribuțiile statului populare. Aceasta va asigura participarea și mai largă a deputaților statului populare și oamenilor muncii la conducerea statului și la întărirea unității populare în jurul partidului și guvernului.

În continuare, tov. Nicolae Ceaușescu a arătat că la împlinirea cu alegătorii din orașul Pitești s-au ridicat o serie de probleme de caracter gospodăresc și edilitar. Pentru a studia toate problemele ridicate și propuneri făcute s-au creat cîteva colective; cele mai multe propuneri vor fi incluse în planul statului populare.

Subliniînd adîncul democratism al ordinii noastre, tov. N. Ceaușescu a amintit că dreptul la vot este asigurată tuturor cetățenilor R. P. Romine.

Sub regimul burghez-moșieresc numărul votanților nu trecea de 4 milioane, în timp ce astăzi numărul votanților depășește 11.000.000. Democrația socialistă asigură drepturi și libertăți depline tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate și rasă, asigură participarea largă a oamenilor muncii la conducerea treburilor statului. Democrația socialistă, fiind exercitată de oamenii muncii, apără interesele lor împotriva dușmanilor socialismului.

Partidul și guvernul au acordat și acordă o atenție deosebită întăririi continue a statului nostru democrat popular. Întărirea capacității de apărare a patriei noastre.

Referindu-se la politica externă a statului nostru democrat-popular, tov. Nicolae Ceaușescu a spus: „La baza politicii externe a guvernului R.P. Romine a stat și va sta prelenția noastră cu marele popor sovietic, cu marele popor chinez, prietenia cu toate țările de democrație populară din Europa și Asia, țări care, ca și noi, au răsturnat nu demult jugul moșierilor și fabricanților și au pășit pe drumul socialismului.

Țara noastră aduce o contribuție activă la întărirea continuă a unității țărilor socialiste, la întărirea puternicului lagăr socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, care reprezintă principala forță în apărarea păcii și a independenței popoarelor.

Între Uniunea Sovietică, țara noastră și celelalte țări de democrație populară s-au statornicit relații de prietenie de tip nou, relații socialiste de ajutor și colaborare în toate domeniile de activitate, bazate pe principiul internaționalismului proletar.

Astfel de relații nu pot fi înfrînute între țările capitaliste.

Ducînd o politică de coexistență pașnică cu toate țările, indiferent de regimul lor social pe baza principiilor neamestecului în treburile interne, al egalității în drepturi și al respectării independenței naționale, R.P. Romine întreține relații diplomatice, economice și culturale cu peste 60 de țări.

Primirea Republicii Populare Romine în O.N.U. este o recunoaștere a politicii juste duse de țara noastră, a aportului ei la întărirea colaborării internaționale și la apărarea păcii în lume.

Referindu-se la agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului și la contra-revoluția din Ungaria organizată cu sprijinul reacțiilor internaționale, vorbitorul a subliniat că atât în Egipt cit și în Ungaria imperialiștii au suferit o gravă înfrîngere.

Pentru a acapara marile bogății petrolifere din Orientul Mijlociu și Apropiat care reprezintă cca 2/3 din rezervele mondiale de petrol, imperialiștii americani, folosîndu-se de așa-zisa „doctrină Eisenhower”, încearcă să ia locul imperialiștilor englezi.

Popoarele arabe au înțeles însă ce urmăresc monopoliiștii americani și se ridică cu hotărîre împotriva acestor planuri de subjugare. Masele lor mai largi din toate țările se ridică în apărarea păcii.

Desășurarea evenimentelor din ultimul timp a dovedit că forțele păcii și socialismului, dacă vor acționa totdeauna unite, prezintă o forță puternică în stare să împiedice și să zădărnicească uneltrile cercurilor imperialiste.

Partidul și guvernul nostru vor duce și pe viitor o politică de întărire continuă a prieteniei cu toate țările socialiste, de întărire a puternicului lagăr socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, deoarece aceasta este principala garanție a apărării păcii în lume.

În încheierea cuvîntării sale, tov. N. Ceaușescu a spus: Mărește sînt înfruptările obținute în ultimii ani sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Român. Drumul străbătut pînă acum s-a fost ușor; au trebuit învinse multe greutăți, dar clasa noastră muncitoare și cu toți oamenii muncii, sub conducerea partidului au reușit să ne înălțăm și merg cu hotărîre pe drumul construirii socialismului.

În acești ani am avut și lipsuri, au fost săvîrșite și unele greșeli; partidul și guvernul nu le-au ascus, ci le-au dezvoltat și au luat măsuri pentru îndreptarea lor.

Comuniștii au nu nimic de ascuns în fața oamenilor muncii, pentru că întregul lor activitate are ca țel apărarea intereselor oamenilor muncii, lichidarea exploatării omului de către om, construirea socialismului.

Înfruptarea hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 va duce la un avînt și mai puternic al industriei și agriculturii, la mărirea producției bunurilor de larg consum, la creșterea continuă a nivelului de trai material și cultural al maselor largi populare.

Prin eforturile muncitorilor, țărănilor și intelectualilor, în frunte cu comuniștii, vor fi realizate marile sarcini care stau în fața noastră pentru înflorirea scumpei noastre patrii — Republica Populară Romine.

Votul de la 3 februarie pentru candidații Frontului Democrat Populare va fi o demonstrație a unității indistructibile între partid și guvern și popor, o puternică manifestare a încrederii întregului popor în Partidul Muncitoresc Român, o manifestare a voinței poporului nostru de a întări continuu statul democrat-popular, de a merge cu hotărîre pe drumul construirii socialismului.

Cuvintarea tovarășului Alexandru Moghioroș

● În întreprinderile metalurgice din regiunea Timișoara se produc mașini și utilaje de mare însemnătate ca turbine de 3000 kW, locomotive, strunguri etc. ● În regiune au lucrat ființă 626 gospodării colective și întovărășiri cu 52.511 familii care lucrează în comun 225.000 ha. ● Populația regiunii a cumpărat în 1956 cu 7.5 la sută mai multe mărfuri ca în 1955.

Evenimentele petrecute în ultima vreme pe plan internațional demonstrează lumii întregi că imperialismul mondial, în frunte cu cel american, întinde să lovească în unitatea țărilor socialiste, să mențină jugul asupra popoarelor coloniale, să împiedice slăbirea încordării internaționale, să submineze pacea.

După cum se știe acțiunile imperialiste au suferit eșec după eșec. Aventura din Egipt s-a încheiat cu una din cele mai mari înfrîngeri ale colonialismului din ultimul timp. Uneltrile reacțiuni interne și internaționale din Ungaria au dat greș, Ungaria a rămas și mai departe o țară în care puterea aparține celor ce muncesc, o țară strîns legată de lagărul socialist.

Poporul român urmărește cu încredere lupta înecunată de succes a harnicului popor maghiar pentru lichidarea urmirilor contra-revoluției și consolidarea regimului democrat-popular în Ungaria. El sprijină cu dragoste eforturile oamenilor muncii din Ungaria pentru redresarea economiei țării.

Doctrina Eisenhower, care prevede crearea și staționarea pe teritoriul unor state din Orientul Apropiat și Mijlociu de unități americane dotate cu arme de exterminare în masă, constituie un nou act agresiv îndreptat împotriva libertății și independenței popoarelor, împotriva păcii și securității.

Toți cei ce muncesc și cărora le este scumpă pacea constructivă, toți cei care iubesc pacea și libertatea condamnă aceste acțiuni ale imperialismului ca pe o nouă primedie pentru pacea și securitatea popoarelor. Afacurile imperialiste împotriva țărilor iubitoare de pace n-au reușit să frîngă coeziunea țărilor socialiste.

În continuare tov. Alexandru Moghioroș a subliniat marea însemnătate a creării și întăririi sistemului socialist mondial și a relațiilor de strînsă colaborare și ajutor reciproc dintre țările acestui lagăr.

În podfa uneltrilor dușmanilor păcii și ai socialismului, colaborarea între aceste țări se va întări și dezvolta continuu și nici o forță nu va fi în stare să stăvilească mersul nostru spre socialism.

În actualele condiții internaționale, datorită creșterii uriașe a forțelor care se opun războiului, planurile agresive ale imperialiștilor pot fi zădărnice. Pacea poate fi salvată prin acțiuni unite și hotărîre de demascare și de izolare a forțelor războinice, prin eforturile unite ale oamenilor iubitori de pace.

Vorbitorul s-a referit apoi la avîntul politic cu care oamenii muncii întîmpină alegerile pentru Marea Adunare Națională.

Democrația socialistă creează condiții pentru participarea maselor largi la conducerea treburilor statului. Fiecare își amintește cu indignare de „dreptul” de vot prevăzut în constituțiile burgheze. Mai mult de jumătate din populația țării — femeile, tineretul, militarii — erau lipsiți de acest drept.

Dreptul de a alege și de a fi ales în organele de conducere ale statului este azi unul din cele mai de seamă drepturi ale oamenilor muncii din patria noastră.

De drepturi egale se bucură în statul nostru democrat-popular naționalitățile conlocuitoare.

Oamenii muncii din rîndul naționalităților conlocuitoare participă alături de oamenii muncii romini la conducerea treburilor de stat. Mii și mii dintre ei au fost aleși deputați, asessori populari, sint ofițeri, directori de întreprinderi etc.

În acești ani, sub conducerea încercată a partidului, s-au făcut pași însemnați în industrializarea socialistă a țării.

Dezvoltarea industriei noastre socialiste a influențat pozitiv dezvoltarea agriculturii. Avem azi peste 10.300 gospodării agricole colective, cooperative de producție și întovărășiri agricole, care numără 650.000 de familii cu o suprafață de 1.813.000 hectare. Cele 240 de S.M.T.-uri existente ajută la obținerea unor recolte mari la hectar.

Ca urmare a creșterii volumului producției

și a puterii de cumpărare a maselor, a crescut simțitor consumul populației. În anul 1956 s-au îmbunătățit salariile mai multor categorii de muncitori, ingineri, tehnicieni, învățători, funcționari.

Revoluția culturală se desfășoară din plin în țara noastră. Analfabetismul a fost lichidat în cea mai mare măsură; s-au deschis noi școli, numărul elevilor și studenților s-a mărit de aproape 3 ori. S-a dezvoltat cultura minorităților naționale.

Regiunea Timișoara, a spus în continuare vorbitorul, s-a dezvoltat în acești ani multilateral. A continuat să se dezvolte în ritm rapid industria grea a regiunii. Pe baza investițiilor de stat a sporit simțitor capacitatea de producție a unor importante unități industriale. La Combinatul metalurgic Reșița s-au construit în anul primului plan cincinal un cupot Siemens, 5 cupatoare pentru încălzirea lingourilor și o turnătorie modernă, la Mociur. Prin noi construcții și dotarea cu utilaje moderne, a sporit cu mult capacitatea de producție a uzinelor „Oțelul Roșu”, a fabricii „Tehnometal”, a Atelierei C.F.R.-Timișoara, a uzinelor constructoare de vagoane „Gheorghe Dimitrov”, Arad, a uzinelor textile „Teba”, precum și a altor unități industriale.

Economia națională a primit de la întreprinderile metalurgice din regiune mașini și utilaje de mare însemnătate printre care: turbine de 3000 kW, locomotive, vagoane de marfă și vagoane de călători, strunguri, mașini, unelte agricole.

În acești ani s-a dezvoltat simțitor și agricultura regiunii, care dispune astăzi de o puternică bază tehnic-materială. Cele 24 S.M.T.-uri, 30 de gospodării agricole de stat sint înzestrate cu mii de tractoare, combine, batoze, autotracioane și alte mașini. Pînă în prezent în regiune au lucrat ființă 626 gospodării agricole colective și întovărășiri, cu 52.511 familii care lucrează în comun 225.000 ha. Acest lucru dovedește că sectorul socialist la sate a cucerit poziții puternice și că își exercită influența din ce în ce mai mult în rîndurile țărănimii muncitoare, Comunele Comlosul Mic, Orțișoara, Bacova, Gearmăna și Pischia întîmpină alegerile în întregime cooperativezate, iar în gospodării agricole colective și întovărășiri au intrat peste 1000 de noi membri.

Viața oamenilor muncii s-a îmbunătățit în ultimii ani. Populația din regiunea Timișoara a cumpărat în 1956 cu 144 milioane lei mai multe mărfuri ca în 1954, iar în 1956 cu 7,5 la sută mai multe mărfuri decît în 1955.

Comerțul cooperatist se dezvoltă continuu, volumul desfacerilor crescînd de la un an la alt. În anul 1956, valoarea mărfurilor desfăcite la sate înțrece cu 134 milioane lei valoarea mărfurilor vindute în 1954, ceea ce reprezintă o creștere de 25 la sută, iar în anul 1956 valoarea mărfurilor ce s-au vîndut oamenilor muncii de la sate a crescut cu 37 milioane.

Oamenii muncii se bucură de o grijă deosebită din partea statului: concedii plătite, îngrijire medicală gratuită, ajutor familial de stat, pensii de bătrînețe și altele. Numai din regiunea Timișoara au fost trimiși la odihnă și cură în 1956, prin Ministerul Sănătății, 8765 muncitori, tehnicieni, ingineri; alte mii au fost trimiși prin C.C.S. în regiunea Timișoara își desfășoară activitatea 169 circumscripții sanitare față de 99 cite erau în 1938; numărul medicilor a crescut de la 748 în 1948 la 1.213; numărul paturilor în spitale a crescut în 1956 cu 450 față de 1955.

În centrele muncitorești din regiunea Timișoara s-au construit 3.545 locuințe, iar prin împrumuturile acordate de stat pe termen lung s-au mai construit 1.534 locuințe.

Ca și în alte regiuni ale țării, și în regiunea Timișoara rețeaua școlară și numărul de elevi și studenți au crescut continuu.

După ce a scos în evidență unele lipsuri care au frînat creșterea mai rapidă a nivelului de trai, tovarășul Alexandru Moghioroș

roș s-a oprit asupra principalelor sarcini care stau în fața întregului popor pentru ducerea la îndeplinire a istoricelor hotărîri ale Congresului al II-lea al partidului și a rezoluției plenarei din decembrie 1956.

Documentele Congresului și ale plenarel constituite un mare program de activitate, menit să ducă la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

În industrie vor lua o mare dezvoltare acele ramuri care au asigurată la noi în țară o bază sigură de materii prime. Se vor da în exploatare noi întreprinderi industriale și se va lărgi capacitatea de producție mai ales a întreprinderilor producătoare de bunuri de larg consum. Agricultura va fi înzestrată cu noi mașini și unelte agricole. În cel de-al doilea cincinal agricultura va primi cu peste 3 ori mai multe mașini și unelte agricole. Un sprijin deosebit se va da unităților socialiste din agricultură.

Prin măsurile luate pentru îmbunătățirea sistemului de salarizare, oamenii muncii vor primi încă anul acesta cu 2,5 miliarde mai mult decît în anul trecut.

Ca urmare a desființării cotelor la majoritatea produselor agricole, în anul 1957 veniturile țărănimii muncitoare vor crește considerabil.

Pentru înfruptarea perspectivelor mărețe ce se deschid poporului nostru, oamenilor muncii din regiunea Timișoara le revin, în anii ce urmează, sarcini importante. Partidul și guvernul — a spus în continuare vorbitorul — acordă o atenție deosebită dezvoltării Banatului ca mare regiune industrial-agrară.

Muncitorii, inginerii și tehnicienii din întreprinderile industriale din regiune vor trebui să producă mărfuri mai multe și de calitate mai bună, să sporească productivitatea muncii și să reducă prețul de cost. Ei vor trebui să dea patriei mai mult efort, mai multă lumină, mai mult mîneru, cărbune, mai multe strunguri, locomotive, mai multe produse de larg consum, mai bune și mai ieftine.

După cum prevede rezoluția conferinței regionale de partid, agricultura din regiunea Timișoara trebuie să ajungă în anul 1958 la un procent de cooperativezare de 60% din suprafața arabilă.

Producția de cereale va trebui să ajungă în 1957 la 995.000 tone și la 1.241.000 tone în 1958, aceasta pe calea creșterii producției agricole la hectar și a măririi suprafețelor însămînțate cu cereale.

În anii care vin în regiune vor fi înfruptate noi realizări social-culturale. O atenție deosebită se va da problemei locuințelor în sămînțate cu cereale.

În continuare tov. Alexandru Moghioroș s-a ocupat de problema lărgirii atribuțiilor și competenței sfaturilor populare în conducerea economiei locale.

Lărgirea atribuțiilor sfaturilor populare și ale conducătorilor întreprinderii economice pune sarcina unei gospodării pline de răspundere pentru folosirea resurselor și posibilităților locale. Trebuie dată o atenție mai mare inițiativelor venite din partea oamenilor muncii și lichidate metodele birocratice de muncă.

Înfrînirile pentru candidații F.D.P. și alegătorii, a spus în încheiere vorbitorul, au demonstrat unitatea strînsă dintre partid, guvern și popor, preocuparea oamenilor muncii de a contribui cu pricepera lor la conducerea statului, hotărîrea lor de a lupta pentru traducerea în viață a politicii partidului. Alegerile de la 3 februarie vor fi o minunată manifestare a țării statului democrat-popular, a statului celor ce muncesc. Ele vor constitui o ripostă zdrobitoare pentru cei care mai încearcă, direct sau indirect, să oprească mersul nostru înainte.

Avem în față un viitor luminos; să muncim cu toții pentru realizarea lui, pentru binele întregului popor.

Cuvintarea tovarășului Dumitru Coliu

PLOEȘTI (cosp. „Știință”). — Ieri după-amiază, în sala de festivități a uzinei „I. Mai”-Ploesti a avut loc o mare adunare cetățenească în înfrînirea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională. Peste 3.000 de muncitori, tehnicieni, ingineri, intelectuali și gospodine din circumscripția electorală Ploesti nord au venit să asculte cuvîntul candidatului propus de ei, tov. Dumitru Coliu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Comisiei Controlului de Stat.

Adunarea a fost deschisă de tov. Dumitru Balala, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului regional de partid Ploesti.

Cei prezenți și-au manifestat dragostea față de partid, față de guvernul democrat-popular, ovășind îndelung pentru victoria în alegeri a F.D.P.

Au luat apoi cuvîntul tov. I. Bărbulescu, fruntaș Maria Telelea, în numele muncitorilor de la întreprinderea 131 Construcții, doctorul Florin Vlădescu, de la spitalul de copii din Ploesti, și a.

Cei prezenți au întîmpinat cu aplauze pe tov. Dumitru Coliu.

După ce a subliniat entuziasmul și elanul în muncă cu care poporul nostru întîmpină ziua de 3 februarie, vorbitorul a arătat că preluîndu-și înfrînirile între candidații Frontului Democrat Populare și alegătorii se caracterizează prin caracterul lor larg de masă și prin participarea activă la discuții a alegătorilor.

În acești patru ani care s-au scurs de la ultimele alegeri, în țara noastră au avut loc mari și adînci prefaceri. Țara noastră a devenit mai bogată mai frumoasă. La temela construcției socialiste au fost adăugate noi și noi realizări.

Înfrînind mărețele înfrîniri în multiple domenii de activitate în anii care au urmat alegerilor din 1952, vorbitorul s-a oprit apoi asupra realizărilor din regiunea Ploesti.

În această perioadă au fost făcute mari investiții în industria petroliferă. La instalațiile de prelucrare a țifelui și fabricarea produselor petrolifere, au fost montate uti-

laje moderne și s-au lărgit mult capacitățile de producție.

Una din cele mai importante realizări în industria petroliferă din regiunea Ploesti o constituie construcția blocului de ulei Telelea. Aceasta luorare este expresia unei mai moderne tehnici în instalații petrolifere. Construcția ei a fost posibilă datorită unității neprecupețit dat țării noastre de Uniunea Sovietică în utilaj și asistență tehnică.

În această perioadă s-a acordat o mare atenție și s-au executat importante lucrări în domeniul cercetărilor geologice de explorări petrolifere, lucrări deosebit de importante pentru sporirea rezervelor de petrol.

Mari investiții au fost înfrînute în domeniul energiei electrice pentru construcția centralelor de la Mornieni și Doicești.

În domeniul transformării socialiste a agriculturii, în regiunea Ploesti au luat naștere pînă în prezent 512 gospodării agricole colective și întovărășiri agricole, cu 34.280 familii și 51.000 hectare pămînt, care au obținut recolte mult sporite față de sectorul individual.

În ultimii ani orașele regiunii Ploesti au cunoscut noi și importante construcții de locuințe și construcții social-culturale.

S-a îmbunătățit mult asistența medicală. Numărul magazinelor a crescut în această perioadă de la 486 existente în 1952 la 1441 în anul 1956, acordîndu-se o mare atenție amplasării lor în cartierele muncitorești.

Construcția orașului minier Filipești de Pădure și altor aște locuințe în orașul Ploesti și în celelalte centre muncitorești din regiune constituie expresia grijii permanente pe care o poartă statul nostru și partidul pentru muncitori.

În această perioadă s-a ridicat Teatrul de vară cu peste 2.000 de locuri, Palatul pionierilor, s-a amenajat Palatul Culturii, s-a extins rețeaua de radioradio. Importante sume de bani au fost investite pentru lărgirea rețelei electrice, a alimentației cu apă și gaze.

Aceste realizări — a spus vorbitorul — sint rezultatele eforturilor demuse de oameni muncii din regiune. Ele dovedesc aten-

ția ce o acordă partidul și guvernul nevoilor culturale și materiale mereu crescînde ale populației.

În continuare tovarășul Dumitru Coliu s-a referit la principalele probleme ale documentelor plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956.

Va trebui să folosim în mai mare măsură toate posibilitățile și resursele existente în întreprinderi — a arătat vorbitorul — să organizăm mai bine procesul de producție, să luptăm pentru sporirea producției și ridicarea productivității muncii, pentru reducerea costului a prețului de cost, să luptăm cu mai multă hotărîre împotriva risipei de materiale și combustibil.

Regiunea Ploesti are și un sector important de agricultură, viticultură și creșterea vitelor. Oamenii muncii din agricultură le revine sarcina sporirii continue a producției la hectar.

În fața sfaturilor populare stă sarcina de a dezvolta continuu industria locală, de a folosi din plin bogatele resurse care există în regiune și în mod deosebit materialele de construcție de a pune mai multe resurse locale la dispoziția cooperativei meșteșugărești, pentru ca aceasta să poată să producă tot mai multe bunuri de consum, necesare ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii, intensificării schimbului de mărfuri între oraș și sat.

Trebuie ca sfaturile populare să acorde mai multă atenție sectorului socialist al agriculturii, tragerii țărănimii, muncitoare spre gospodării agricole colective, întovărășiri și cooperative de producție.

După ce s-a referit la cîteva din cele mai importante probleme ale situației internaționale, vorbitorul a spus în încheierea cuvîntării sale: Uriașele manifestări care au avut loc ocazia înfrînirilor între candidații și alegătorii, muncă înfrînută a oamenilor muncii pentru a înfrînuta alegerile cu noi succese în producție sint expresia adîncului democratism sub care se desfășoară campania electorală a dragostei nemărginite a poporului nostru muncitor față de regimul democrat-popular, față de partidul clasei muncitoare.

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI

DE PEȘTE HOTĂRÂRE

O puternică expresie a prieteniei și unității de neclintit a țărilor socialiste

Declarația comună sovieto-cehoslovacă

- Cele două părți consideră că datorită lor principala este de a contribui la unirea prin toate mijloacele a forțelor lărgite socialiste.
- Sprejindind cu hotărâre guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar, cele două părți declară că vor acționa și în viitor împotriva oricăror încercări ale forțelor agresive de a se amesteca în afacerile interne ale Ungariei.
- Guvernele U.R.S.S. și R. Cehoslovace sprijină țărilor din Orientul Apropiat și în lupta lor de a dejuca toate planurile „vechi” și „noi” ale colonialiștilor.
- Cele două părți declară că vor depune toate eforturile pentru a nu admite reinvierea militarismului german; ele se pronunță pentru crearea unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa.

- Ținând seama că puterile occidentale nu vor să lichideze în prezent blocul agresiv al Atlanticului, guvernele sovietic și cehoslovac sînt ferm hotărâte să întărească organizația Tratatului de la Varșovia.
- Cele două părți au hotărât lărgirea cooperării industriale U.R.S.S. și R. Cehoslovace.
- Guvernul sovietic a consimțit să livreze suplimentar în 1957 R. Cehoslovace importante cantități de cereale, precum și metale necesare industriei.
- În cursul tratatelor, delegația R. Cehoslovace a transmis conducătorilor de partid și de stat din U.R.S.S. invitația de a face o vizită de prietenie în Cehoslovacia, la o dată convenabilă părții sovietice. Delegația guvernamentală a U.R.S.S. a acceptat cu mulțumire invitația.

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS
Intre 25 și 29 ianuarie 1957 au avut loc la Moscova tratativele dintre delegația Uniunii Republicilor Socialiste și delegația Republicii Cehoslovace, care a sosit în Uniunea Sovietică într-o vizită oficială.

În declarație se arată că din partea sovietică la tratative au participat: K. E. Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., M. Z. Saburov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., precum și alte personalități.

Din partea cehoslovacă au participat: Anton Zapotocky, președintele Republicii Cehoslovace, Vilam Siroky, președintele guvernului Republicii Cehoslovace, Antonin Novotny, prim secretar al Comitetului Central al P.C. din Cehoslovacia, Vaclav Kopecky, vicepreședinte al guvernului Republicii Cehoslovace, precum și alte personalități.

Intîlnirile și convorbirile care au avut loc în cursul tratativilor dintre delegațiile sovietică și cehoslovacă s-au desfășurat într-un spirit de sinceritate cordială, prietenie frățască și deplină înțelegere reciprocă.

Delegațiile Uniunii Sovietice și Republicii Cehoslovace au constatat cu satisfacție că există o unanimitate deplină în înțelegerea sarcinilor care decurg din situația internațională actuală. Părțile consideră că datorită lor principala este de a contribui la unirea prin toate mijloacele a forțelor lărgite socialiste pe baza învătării marxism-leninismului, la dezvoltarea și întărirea prieteniei dintre statele socialiste în conformitate cu principiile leniniste ale egalității în drepturi și colaborării frățesci dintre popoare.

Asemenea relații între țările socialiste sînt un exemplu de relații internaționale cu totul noi în istoria omenirii. Ele nu pot fi zdrușnite nici de faptul că în procesul creării și dezvoltării acestor relații au fost — și nu puteau să nu fie — greutăți, probleme nerozolvate și unele greșeli.

Principiile marxist-leniniste ale construirii socialismului sînt comune pentru toate țările socialiste, deși aplicarea acestor principii trebuie să corespundă întotdeauna condițiilor concrete ale dezvoltării diferitelor state.

Aprecind rezultatele colaborării Cehoslovaciei cu Uniunea Sovietică, guvernul Republicii Cehoslovace consideră necesar să declare în legătură cu aceste relații că înseși existența Uniunii Sovietice, politica ei externă socialistă activă de pace și ajutorul frățesc acordat țărilor socialiste au o însemnătate vitală pentru țările democrat-populare, pentru cauza păcii, democrației și socialismului în întreaga lume. Uniunea Sovietică și marea ei luptă pentru cauza menținerii și consolidării păcii, la care participă cu încredere împreună cu ea marea Republică Populară Chineză și întreaga lăgară a socialismului, reprezintă obstacolul principal și cel mai mare care stă în calea realizării planurilor forțelor agresive internaționale, reprezentate de cea mai mare speranță a tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Cele două părți declară că țelul principal al politicii externe a guvernelor sovietic și cehoslovac este menținerea păcii și slăbirea încercărilor internaționale, consolidarea tuturor forțelor iubitoare de pace în lupta pentru pace, împotriva ațătorilor la război.

Principiile politicii externe de pace pe care Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste le aplică ferm și consecvent au căpătăt o nouă dezvoltare în istoricele hotărâri ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

În prezent, — se arată mai departe în Declarație — popoarele lumii se află din nou în fața agravării încercărilor internaționale, provocată de acțiunile agresive ale Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului, de activitatea subversivă a cercurilor imperialiste, care au organizat rebeliunea contra-revoluționară din Ungaria, de noile planuri colonialiste ale cercurilor guvernante din S.U.A. împotriva țărilor din Orientul Apropiat și Mișcării.

Declarația subliniază că cele două părți, sprijinind cu hotărâre guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar și în ajutarea în întărirea orizontului democrat-popular în interesul asigurării independenței și securității Ungariei democrat-populare, vor acționa și în viitor împotriva oricăror încercări ale forțelor agresive externe de a se amesteca în afacerile interne ale Ungariei.

Prin același eșec ca și aventura contra-revoluționară din Ungaria s-a terminat și agresiunea imperialistă împotriva Egiptului. Cu toate că complotul, îndreptat spre restabilirea robiei coloniale în țările Orientului Apropiat și Mișcării a eșuat, popoarele nu au fost să-și slăbească eforturile lor în lupta pentru pace. În prezent, cînd în țările Orientului Apropiat și Mișcării sînt subminate bazele pozițiilor Angliei și Franței, cercurile guvernante ale Statelor Unite ale Americii au elaborat un program colonialist, denumit „doctrina Eisenhower”, cu elaborat planurile unei agresiuni militare.

Aceste noi planuri imperialiste și colonialiste stîrnesc indignarea legitimă și protestul popoarelor țărilor din Orientul Apropiat și Mișcării care se ridică cu hotărâre împotriva acestor planuri, pentru independența lor, pentru pace și securitate.

Pornind de la mărețele principii leniniste ale recunoașterii și respectării drepturilor popoarelor mari și mici la o dezvoltare independentă, guvernele Uniunii Sovietice și Cehoslovaciei sprijină țărilor din Orientul Apropiat și Mișcării în lupta lor de a dejuca toate planurile „vechi” și „noi” ale colonialiștilor, în năzuința popoarelor acestor țări de a dezvolta o viață liberă și independentă, în care să-și rezolve singure treburile.

Guvernele Uniunii Sovietice și Republicii Cehoslovace au făcut un schimb de păreri în problemele dezarmării, a căror rezolvare are o uriașă însemnătate pentru menținerea păcii în întreaga lume.

Guvernele Uniunii Sovietice și Republicii Cehoslovace sînt ferm convins că acordurile cu privire la dezarmarea forțelor armate și armamentelor, la interzicerea armelor de exterminare în masă, la lichidarea bazelor militare de pe teritoriile străine din Europa, precum și cu privire la reducerea substanțială a forțelor armate ale marilor puteri, ar contribui la însănătoșirea întregii situații internaționale, la întărirea încrederii între state.

Delegațiile Uniunii Sovietice și Republicii Cehoslovace au făcut un schimb de păreri în problema germană și au ajuns la concluzia că politica dusă în prezent de cercurile guvernante ale Republicii Federale Germane nu contribuie la înlăturarea încercărilor internaționale, ci, dimpotrivă, o agravează.

În legătură cu reinvierea militarismului german în R.F. Germană, guvernele Uniunii Sovietice și Republicii Cehoslovace declară că cercurile guvernante ale S.U.A., Angliei și Franței repetă experiența amară a istoriei, în urma căreia situația creată acum în Europa amintește mult de situația care a precedat celui de-al doilea război mondial.

Nici Uniunea Sovietică, ca țara care a suportat povara cea mai grea a războiului împotriva cetroptorilor hitleristi, nici Cehoslovacia, care a devenit una din primele victime ale tendințelor naziste spre dominația mondială, nu pot rămîne pasive față de o asemenea evoluție a evenimentelor din Europa. De aceea, ele consideră de datorită lor nu numai să organizeze o apărare eficace împotriva acestor planuri revanșarde, ci și să deponă eforturi politice multilaterale pentru ca și celelalte state europene, în special vecinii Germaniei occidentale, să nu fie indifereți față de pericolele lor. Cele două părți declară că vor depune toate eforturile pentru a nu admite reinvierea militarismului german.

În această ordine de idei guvernele Uniunii Sovietice și Republicii Cehoslovace consideră necesar să declare că apreciază pe deplin eforturile Republicii Democratice Germane îndreptate împotriva reinvierii militarismului german și spre crearea unei Germanii unite, democratice și iubitoare de pace.

Guvernele Uniunii Sovietice și Republicii Cehoslovace consideră că garanția cea mai sigură a păcii în Europa și în întreaga lume ar fi crearea unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa. Ținînd seama de faptul că puterile occidentale continuă cu încăpăținare să respingă propunerea Uniunii Sovietice cu privire la lichidarea grupărilor militare și nu vor să lichideze în prezent blocul agresiv al Atlanticului de Nord, guvernele sovietic și cehoslovac declară că sînt ferm hotărâte să întărească organizația Tratatului de la Varșovia. Cele două părți sînt convins că în condițiile situației create în Europa, Tratatul de la Varșovia

este o garanție de nădejde a securității popoarelor din Europa și a păcii din lumea întreagă. Cele două părți sînt ferm hotărâte să facă din Tratatul de la Varșovia un instrument eficace al securității și capacității de apărare împotriva oricăror evenualeități și acțiuni neașteptate.

IV.
În cursul tratativilor au fost discutate și examinate sub toate aspectele toate problemele de cea mai mare importanță privind relațiile sovieto-cehoslovace.

Cele două părți declară cu satisfacție că baza trainică a relațiilor dintre Uniunea Republicii Socialiste Sovietice și Republica Cehoslovacă a fost, este și va fi marea prietenie a popoarelor frățesci, consacrată prin tradiția istorică și cimentată prin singele vîrstă de cei mai buni fii ai Uniunii Sovietice și Cehoslovaciei în luptele crîncine împotriva cetroptorilor fasciști.

În Declarație se arată că în timpul tratativilor au fost discutate sub toate aspectele problemele colaborării economice dintre Uniunea Sovietică și Republica Cehoslovacă.

Părțile au făcut schimb de păreri asupra colaborării pe viitor în direcția unei cooperări și mai largi a industriei Uniunii Sovietice și Republicii Cehoslovace în scopul de a folosi mai deplin capacitățile de producție existente pentru producția de mașini, utilaj și alte mărfuri necesare economiei naționale a celor două țări.

În acest scop, cele două guverne au însărcinat organele lor economice să pregătească propuneri cu privire la cooperarea industriei celor două țări și să incheie acorduri corespunzătoare în decursul anului 1957, pornind de la faptul că coordonarea reciprocă a planurilor economice naționale și diviziunea socialistă planificată a muncii între țări, corespunzătoare nevoilor reciproce, constituie o condiție importantă a ritmului maxim de dezvoltare a forțelor de producție.

Părțile constată cu satisfacție că legăturile comerciale dintre U.R.S.S. și Republica Cehoslovacă cresc și se întăresc.

Ținînd seama de dorința guvernelor cehoslovac, guvernul sovietic a consimțit să livreze în mod suplimentar în 1957 Republicii Cehoslovace 250.000 tone cereale, 9.500 tone aluminiu, 1.300 tone ferocrom.

În urma schimbului de păreri asupra colaborării în direcția sporirii mai substanțiale a producției metalelor ferose, necesare dezvoltării mai departe a industriei construcției de mașini a Cehoslovaciei, părțile au căzut de acord asupra sporirii în următorii ani a livrărilor de minereu de fier din U.R.S.S. în Cehoslovacia, și au însărcinat organele lor economice să elaboreze propuneri în această problemă și să incheie acorduri corespunzătoare.

Părțile au recunoscut că este necesar să contribuie prin toate mijloacele la lărgirea continuă a colaborării tehnico-științifice dintre Uniunea Sovietică și Cehoslovacia.

Atribuindu o mare însemnătate folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, pentru binele omenirii, guvernele Uniunii Sovietice și Republicii Cehoslovace au avut un schimb de păreri asupra unei largi colaborări în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. A fost realizat un acord potrivit căruia Republica Cehoslovacă va livra și pe viitor Uniunii Sovietice minereu de uraniu.

La rîndul ei, Uniunea Sovietică va livra Cehoslovaciei utilajul necesar, îi va acorda ajutor tehnic în construirea unei centrale electrice, a unui institut de fizică nucleară și va colabora strîns cu Cehoslovacia în domeniul studiilor problemelor de folosire a energiei atomice în scopuri pașnice.

Cele două părți au făcut un schimb de păreri și au reglementat de comun acord o serie de alte probleme importante, referitoare la relațiile dintre Uniunea Sovietică și Republica Cehoslovacă.

Părțile au constatat cu satisfacție colaborarea pe plan cultural care se dezvoltă și se întărește tot mai mult între Uniunea Sovietică și Cehoslovacia.

Guvernele Uniunii Sovietice și Republicii Cehoslovace sînt ferm convins că tratativele care au avut loc la Moscova, schimbul de păreri prietene și sincer, vor contribui la întărirea continuă a prieteniei frățesci și a colaborării strînsă dintre Uniunea Sovietică și Cehoslovacia spre binele popoarelor celor două țări și spre binele întîririi păcii și securității în lumea întreagă.

Președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Socialiste N. A. BULGANIN

Președintele guvernului Republicii Cehoslovace VILIAM SIROKY

(Text prescurtat)

Partidul trebuie să fie conducătorul ideologic și politic al clasei muncitoare

Cuvîntarea tov. Kádár János la plenera Uniunii sindicatelor libere ungare

BUDAPESTA 29 (Agerpres). — La 29 ianuarie, ziarele din Budapesta au publicat cuvîntarea rostită de Kádár János, președintele guvernului revoluționar muncitoresc țărănesc ungar, la cea de-a 10-a pleneră a Uniunii sindicatelor libere ungare.

Cînd am început lupta pentru lichidarea contra-revoluției, a spus Kádár János, ne-am lovit nu odată de organizații și grupări care deși după denumire au fost instituiții muncitorești, totuși, după intențiile și scopurile lor au slujit, fără îndoială, contra-revoluția. Numai astfel pot aprecia și așa-numitul consiliu muncitoresc central din Budapesta. Nu pot să afirm că toți membrii acestui consiliu au fost trădători ai clasei muncitoare, dar că toate acțiunile acestei organizații au servit scopurilor contra-revoluției — aceasta este bine cunoscut tuturor.

În primele zile de luptă, contra-revoluția a cerut ca în întreprinderi să nu existe nici partid, nici sindicat. Contra-revoluția a vrut să dea o lovitură organizației de partid și sindicatului, fără a mai vorbi de faptul că a vrut să răstoarne guvernul muncitoresc țărănesc. În cursul disputelor din acel timp am declarat că alina timp cit există, clasa muncitoare va avea și un partid al ei. Aceasta a existat în timpul lui Horthy, a existat după eliberare și va exista totdeauna. Am acesee păreri și în privința sindicatelor. Au loc multe discuții în contradictoriu în legătură cu căile ferate. Sînt de părere că cei care au avut ideea creării Consiliului muncitoresc în direcția conducerii căilor ferate ungare s-au călăuzit după considerente proprii și nu după interesele muncitorilor. Tovarășii feroviarilor le lipsește, la drept vorbind, un sindicat bun, un sindicat care să cunoască viața feroviarilor și care să fie în stare să rapuneze interesele lor.

Kádár János a relevat că în privința consiliilor muncitorești, conducătorii unguri n-au fost de aceeași părere cu tovarășii iugoslavi. După părerea lui Kádár, a spus Kádár János, ar fi fost just să se predea puterea consiliului muncitoresc central. La Belgrad, însă, nu sînt alii de bine cunoscut aceste consilii muncitorești centrale, ca la noi, aici, în Ungaria. Unele consilii muncitorești n-au reprezentat interesele clasei muncitoare și nu le-au slujit lor.

Vreau să spun cîteva cuvîntate despre relațiile dintre partid și sindicat — a spus Kádár. Aceasta este legat de o actualitate internațională. Cînd la 3 noiembrie ne-am gîndit la formarea guvernului — a spus Kádár János — noi am știut că nu vom fi primii cu buchele de flori. Eu am știut perfect acest lucru, dar am fost convins că avem dreptate și că poporul ne va înțelege, că va aproba și aprecia faptul că ne-am ridicat la luptă împotriva văturii contra-revoluției și am salvat viața proletariatului în Ungaria.

Kádár a criticat pe acei care consideră că în prezent oamenii muncii unguri trebuie să lupte prin greve pentru satisfacerea revendicărilor. În orice caz ar fi greșit să se justifice greva de desășurată de muncitorii pro-vocați și înșelați de contra-revoluționari — a spus vorbitorul — deoarece este absolut împede că, în afară de voința participanților ei, această grevă a constituit un camuflaj pentru acțiunea contra-revoluționară îndreptată împotriva Republicii Populare Ungare.

În încheiere, Kádár a chemat să se discute și contribuția la întărirea puterii muncitorești și la lupta pentru consolidarea orizontului democrat-popular.

O. N. U.: Delegatul S. U. A. sprijină poziția Israelului

La 28 ianuarie Adunarea Generală a O.N.U. a reluat discutarea situației din Orientul Apropiat, în legătură cu refuzul Israelului de a îndeplini rezoluțiile Adunării Generale privind retragerea tuturor trupelor sale din Egipt.

În ciuda faptului că o serie de delegații au criticat vehement poziția Israelului, reprezentantul acestei țări, Eban, a reafirmat că guvernul său nu intenționează să elibereze regiunile Gaza și o parte din peninsula Sinai care se mărginește cu Golful Akaba, dacă Organizația Națiunilor Unite nu îndeplinește în prealabil „anumite condiții” și nu dă Israelului „garanții”. De fapt Israelul insistă că Egiptul să fie lipsit de două regiuni importante pentru el, sub pretextul internaționalizării sau ocupării acestora, de către trupe extraordinare ale O.N.U.

Care a fost poziția reprezentantului S.U.A. Lodge? „Statele Unite, a spus el, consideră că Israelul trebuie să-și retragă trupele fără nici o amîinare imediat după aceasta în urma trupelor israeliene retrase, urmează să vină trupe extraordinare ale O.N.U.” Astfel, delegatul american a sprijinit în fapt, într-un totul, poziția Israelului.

Regele Arabiei Saudite a sosit la New York

La 29 ianuarie a sosit la New York regele Arabiei Saudite, Saud. El va duce tratative cu persoane oficiale americane cu privire la relațiile dintre cele două țări.

Agresiunea colonialiștilor împotriva Yemenului

CAIRO 29 (Agerpres). — Misiunea Yemenului din Cairo a dat publicității o nouă declarație despre actele de agresiune săvîrșite de englezi împotriva Yemenului. În declarație se spune că navele militare engleze mînează apele teritoriale ale Yemenului.

Greva generală din Algeria

La Paris, poliția și jandarmii au arestat la 28 ianuarie 500 de arabi.

TUNIS 29 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, organizațiile obștești din Tunisia, printre care partidul Neo Destour și Uniunea generală a oamenilor muncii din Tunisia, au proclamat 30 ianuarie zi de grevă generală la care vor participa muncitorii, comercianții și agricultorii. Într-un comunicat difuzat se arată că prin această grevă se exprimă „sprijinul total pentru Algeria” cu prilejul discutării problemei algeriene la O.N.U.

DAMASC 29 (Agerpres). — Dr. Maruf Davalibi, purtătorul de cuvînt al Comitetului de legătură al conferinței permanente Inter-arabe, a declarat că toate țările arabe — din Maroc și pînă la Golful Persic — vor organiza o grevă de o oră în semn de protest împotriva represaliilor din Algeria.

In legătură cu o declarație a purtătorului de cuvînt al Departamentului de Stat al S.U.A.

La 24 ianuarie, purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat, Lincoln D. White, a făcut precizări americane o declarație cu privire la faptul că guvernul român nu a acceptat vizita în R. P. Romîni a trei reprezentanți americani cu ocazia alegerilor ce vor avea loc la 3 februarie a. c.

În legătură cu această declarație, Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Romîne a autorizat Agenția Agerpres să facă cunoscut următoarele: Purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat și gazetele americane care au reproduș susmenționatea declarație au prezentat în mod tendențios faptele, cu scopul de a ascunde publicului american motivele pentru care guvernul român nu a acceptat vizita reprezentanților americani.

După cum se știe, în octombrie 1956 guvernul român și guvernul american au căzut de acord asupra unui schimb de vizite ale unor delegații cu prilejul alegerilor din cele două țări. Guvernul român a acceptat să trimită la alegerile prezidențiale americane o delegație care a vizitat cu acest prilej S.U.A. Lîsînd la o parte țelul în care s-a desfășurat această vizită, despre care se pot spune multe lucruri, faptul esențial este că astfel de vizite nu pot fi concepute decît ca prilejuri prietenești, care au ca scop îndeosebi dezvoltarea unor bune relații între cele două țări.

Chiar în nota guvernului american din 20 septembrie 1956, prin care se propunea acest schimb de vizite, se spunea că guvernul Statelor Unite invită guvernul român să trimită doi sau trei reprezentanți în Statele Unite, „în interesul promovării înțelegerii reciproce”.

Or, în perioada care a urmat acestei invitații, numeroase manifestări ale S.U.A. față de Romînia au fost cu totul contrare „promovării înțelegerii reciproce” de care vorbea nota susmenționată a guvernului american. Odată cu dezlănțuirea puteului contra-revoluționar din Ungaria, declarațiile conducătorilor americani, propagandă oficială americană, precum și tot mult acțiune instigatoare au susținut o politică de intervenție în treburile interne ale țărilor socialiste, de încălcarea a drepturilor lor suverane.

Aceste acțiuni au făcut inactuală și nepotrivită vizita unor delegați americani în R. P. Romîni la alegerile din 3 februarie a. c., fapt care a fost adus la cunoștința legației Statelor Unite, la 19 ianuarie a. c., printr-o notă a Ministerului Afacerilor Externe cu următorul conținut:

„Ministerul Afacerilor Externe amintesc că guvernul Republicii Populare Romîne a considerat și consideră un schimb de reprezentanți ai celor două țări cu ocazia alegerilor din Statele Unite ale Americii și Republica Populară Romîni ca o acțiune în interesul cunoașterii reciproce în scopul îmbunătățirii relațiilor între cele două țări, o acțiune care să aibă loc în condițiile respectului mutual și neamestecului în treburile interne.

În examinarea chestiunii vizitei unor reprezentanți ai Statelor Unite ale Americii cu ocazia alegerilor din 3 februarie 1957, guvernul român nu poate să nu țină seama de declarațiile recente făcute de conducătorii și persoane oficiale americane, care constituie manifestări ale politicii de amestec în treburile interne ale Republicii Populare Romîne, precum și de propaganda ostilă dusă de agențiile oficiale ale guvernului american sau sprijinite de acesta.

În aceste condiții, guvernul român este ous în situația de a considera vizita susmenționată ca nefîind actuală”.

După ce Departamentul de Stat a luat cunoștință de această comunicare, purtătorul său de cuvînt a declarat la 24 ianuarie presei că „nu are idee” la ce declarații ale conducătorilor americani se referă guvernul român, deși aceste declarații sînt de notorietate publică și au fost făcute de persoanele cele mai autorizate ale guvernului Statelor Unite.

Astfel, Secretarul Departamentului de Stat, J. F. Dulles, în declarațiile sale din 27 octombrie și din 18 și 31 decembrie 1956, vicepreședintele Nixon, precum și președintele Eisenhower și alți lideri americani, în declarațiile și discursurile lor au prezentat țările de democrație populară din Europa ca țări lipsite de libertate, țări „satele”.

După cum a declarat președintele Eisenhower la 1 noiembrie 1956, S.U.A. „urmăresc libertatea” acestor popoare, deși nici unul din aceste popoare nu a dat mandat cercurilor imperialiste americane să se ocupe de soarta lor pe care și-o făuresc ele însele.

Posturile de radio „Vocea Americii” și „Europa Liberă” și-au intensificat campania dușmănoasă și de incitare împotriva regimului democratic popular din Romînia și din celelalte țări democrat-populare. Ele dau o campanie fără precedent de amestec grosolan în treburile interne ale acestor țări.

La 10 ianuarie, ziarul „New York World Telegram and Sun” a publicat scrisoarea adresată de președintele Eisenhower organizației așa numite „Cruciada pentru libertate”, în care elogiază activitatea postului de radio „Europa Liberă” și îndeamnă la continuarea activității „mai importante ca orînd” a acestui post, care, după cum se știe, a avut un rol principal în organizarea puteului contra-revoluționar din Ungaria.

Opinia publică romîni nu poate ignora activitatea acestui post care profesează colonialism și insultă la adresa poporului, guvernului și statutului român.

Consta aceste declarații și acțiuni constituie în mod evident manifestări ale politicii de intervenție în treburile interne ale Romîniei, o încălcare fățișă a dreptului de suveranitate a popoarelor, consîntințit de dreptul internațional și Carta O.N.U.

Ele nu au nimic de-a face cu respectul mutual și înțelegerea reciprocă necesară în relațiile normale dintre state și jignesc profund demnitatea națională a poporului român care și-a cucerit prin jefurile grele și prin luptă îndelungată libertatea și independența națională.

Este evident de ce aceste manifestări nu au putut crea condiții pentru o vizită prietenească a reprezentanților americani la alegerile din 3 februarie, vizită care să promoveze relații de înțelegere între cele două țări.

Reprezentantul Departamentului de Stat a arătat în declarația sa de presă că guvernul S.U.A. regretă hotărîrea guvernului român de a nu accepta vizita delegațiilor americane la alegerile din 3 februarie.

Trebuie spus că în ceea ce-l privește, guvernul român a mers și merge mai departe consecvent pe drumul dezvoltării colaborării internaționale, al întăririi relațiilor comerciale, culturale, politice cu toate țările, inclusiv cu Statele Unite ale Americii, pe baza principiilor de respect și avantaj reciproc, de deplină egalitate în drepturi și de neamestec în treburile interne.

De aceea, guvernul român consideră că el regretabil faptul că vizita susmenționată nu poate avea loc în condițiile actuale.

Dar nu se poate ignora că aceste condiții au fost create tocmai prin acțiunile guvernului S.U.A., contrare intereselor păcii și colaborării internaționale.